

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · quart període · sèrie C · núm. 402

Comissió de Treball

Sessió 13, dijous 4 de maig de 2017

Presidència de l'Im. Sr. Bernat Solé i Barril

TAULA DE CONTINGUT

Sessions informatives acumulades amb la consellera de Treball, Afers Socials i Famílies sobre els fons de la Garantia Juvenil 355-00064/11 i 355-00068/11	6
Compareixença de Mercè Garau, directora del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, per a informar sobre el descompromís de més de la meitat dels fons destinats a la Garantia Juvenil 357-00463/11	10
Compareixença de Jesús Quiroga, responsable del Programa de garantia juvenil, per a informar sobre el descompromís de més de la meitat dels fons destinats a la Garantia Juvenil 357-00462/11	14
Preguntes al Govern (retirades) 311-00073/11, 311-00229/11 a 311-00239/11 i 311-00242/11	33
Pregunta al Govern sobre els expedients de regulació d'ocupació del 2011 ençà 311-00076/11	34
Pregunta al Govern sobre el reforç de la inspecció laboral per a garantir el compliment de les condicions laborals 311-00226/11	36
Pregunta al Govern sobre el desenvolupament de l'Agència Catalana de la Inspecció de Treball 311-00227/11	37
Pregunta al Govern sobre el reforç del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya per a garantir i fomentar les polítiques actives d'ocupació 311-00228/11	38
Pregunta al Govern sobre els convenis i els contractes programa del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya amb ajuntaments i altres operadors del sistema d'ocupació 311-00240/11	39
Pregunta al Govern sobre els recursos humans del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (retirada) 311-00241/11	40
Preguntes al Govern acumulades relatives als centres especials de treball 311-00243/11 a 311-00247/11	40

Pregunta al Govern sobre el calendari previst pel Servei Públic d'Ocupació de Catalunya per a acabar de pagar la subvenció atorgada per a accions d'intermediació laboral

311-00422/11

42

Preguntes al Govern acumulades relatives al SOC

311-00645/11 a 311-00650/11

42

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 13 de la CTR

La sessió de la Comissió de Treball (CTR) s'obre a les deu del matí i vuit minuts. Presideix Bernat Solé i Barril, acompanyat del vicepresident, Francisco Javier Domínguez Serrano, i dels secretaris en funcions David Rodríguez González i Violant Cervera i Gòdia. Assisteix la Mesa el lletrat Pere Sol i Ordis.

Hi són presents els diputats Chakir el Homrani Lesfar, Natàlia Figueras i Pagès, Gerard Gómez del Moral i Fuster, Carles Prats i Cot i Eduardo Reyes i Pino, pel G. P. de Junts pel Sí; Joan García González, Lorena Roldán Suárez i Laura Vilchez Sánchez, pel G. P. de Ciutadans; Pol Gibert Horcas, pel G. P. Socialista; Joan Giner Miguélez i Marc Vidal i Pou, pel G. P. de Catalunya Sí que es Pot; Alberto Villagrasa Gil, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya, i Mireia Vehí i Cantenys, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Assisteixen a aquesta sessió la consellera de Treball, Afers Socials i Famílies, Dolors Bassa i Coll; la directora del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, Mercè Garau i Blanes, i el subdirector de la Secretaria Tècnica del Servei Públic d'Ocupació i responsable de l'Àrea d'Ocupació Juvenil, Jesús Quiroga Martínez.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió de Treball amb la consellera de Treball, Afers Socials i Famílies sobre els fons de la Garantia Juvenil (tram. 355-00064/11). Consellera del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies. Sessió informativa.

2. Sessió informativa de la Comissió de Treball amb la consellera de Treball, Afers Socials i Famílies sobre el descompromís de més de la meitat dels fons destinats a la Garantia Juvenil (tram. 355-00068/11). Comissió de Treball. Sessió informativa.

3. Compareixença de Mercè Garau, directora del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, davant la Comissió de Treball per a informar sobre el descompromís de més de la meitat dels fons destinats a la Garantia Juvenil (tram. 357-00463/11). Comissió de Treball. Compareixença.

4. Compareixença de Jesús Quiroga, responsable del Programa de garantia juvenil, davant la Comissió de Treball per a informar sobre el descompromís de més de la meitat dels fons destinats a la Garantia Juvenil (tram. 357-00462/11). Comissió de Treball. Compareixença.

5. Preguntes al Govern, a respondre oralment en comissió:

5.1. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions dutes a terme per a evitar el tancament de la planta de Delphi de Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental) (tram. 311-00073/11). Joan García González, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 67, 106).

5.2. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els expedients de regulació d'ocupació del 2011 ençà (tram. 311-00076/11). Joan García González, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 67, 106).

5.3. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el reforç de la inspecció laboral per a garantir el compliment de les condicions laborals (tram. 311-00226/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 42).

5.4. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el desenvolupament de l'Agència Catalana de la Inspecció de Treball (tram. 311-00227/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 42).

5.5. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el reforç del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya per a garantir i fomentar les polítiques actives d'ocupació (tram. 311-00228/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 43).

5.6. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de factors d'ocupabilitat que ha tramitat el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya en el període 2012-2016 (tram. 311-00229/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 43).

5.7. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre d'itineraris personalitzats d'inserció que ha fet el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya en el període 2012-2016 (tram. 311-00230/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 43).

5.8. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre d'accions de formació que ha fet el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya en el període 2012-2016 (tram.

311-00231/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 44).

5.9. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre d'acreditacions i certificats de professionalitat que ha emès el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya en el període 2012-2016 (tram. 311-00232/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 44).

5.10. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de participants en accions del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya que han estat inserits laboralment en el període 2012-2016 (tram. 311-00233/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 45).

5.11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de persones que han estat orientades pel Servei Públic d'Ocupació de Catalunya en el període 2012-2016 (tram. 311-00234/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 45).

5.12. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de contactes amb empreses per a inserir desocupats que ha fet el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya en el període 2012-2016 (tram. 311-00235/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 45).

5.13. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les transferències per a polítiques d'ocupació que el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya ha rebut de l'Estat en el període 2010-2016 (tram. 311-00236/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 46).

5.14. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les transferències per a polítiques d'ocupació que el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya ha rebut del Fons Social Europeu en el període 2010-2016 (tram. 311-00237/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 46).

5.15. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els ingressos efectius per a polítiques d'ocupació que el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya ha percebut del Fons Social Europeu en el període 2010-2015 (tram. 311-00238/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 47).

5.16. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'avaluació del programa del Fons Social Europeu (tram. 311-00239/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 47).

5.17. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els convenis i els contractes programa del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya amb ajuntaments i altres operadors del sistema d'ocupació (tram. 311-00240/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 47).

5.18. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els recursos humans del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (tram. 311-00241/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 48).

5.19. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els mecanismes de coordinació entre l'Agència per a la Competitivitat de l'Empresa i el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (tram. 311-00242/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 48).

5.20. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els recursos que destina als centres especials de treball (tram. 311-00243/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 49).

5.21. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de persones amb discapacitat que hi ha als centres especials de treball (tram. 311-00244/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 49).

5.22. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de persones amb discapacitat que estan en llista d'espera per a accedir a un centre especial de treball (tram. 311-00245/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 49).

5.23. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades per a garantir l'accés al treball de les persones amb discapacitat intel·lectual o trastorn mental per mitjà dels centres especials de treball (tram. 311-00246/11). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 50).

5.24. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades per a garantir la viabilitat dels centres especials de treball (tram. 311-00247/11). Pol Gilbert Horcas, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 198, 50).

5.25. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el calendari previst pel Servei Públic d'Ocupació de Catalunya per a acabar de pagar la subvenció atorgada per a accions d'intermediació laboral (tram. 311-00422/11). Joan García González, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 257, 70).

5.26. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades amb relació a la gestió de les subvencions atorgades pel Servei d'Ocupació de Catalunya (tram. 311-00645/11). Lorena Roldán Suárez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 334, 33).

5.27. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures adoptades per tal que hi hagi una comunicació adequada entre els serveis centrals i les delegacions territorials pel que fa a les subvencions atorgades pel Servei d'Ocupació de Catalunya (tram. 311-00646/11). Lorena Roldán Suárez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 334, 33).

5.28. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les funcions de les persones que intervenen en la gestió de les subvencions atorgades pel Servei d'Ocupació de Catalunya (tram. 311-00647/11). Lorena Roldán Suárez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 334, 34).

5.29. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures per a millorar el sistema d'organització i arxiu documental del Servei d'Ocupació de Catalunya (tram. 311-00648/11). Lorena Roldán Suárez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 334, 34).

5.30. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els mecanismes de verificació de la informació que fan constar els beneficiaris en les sol·licituds de subvencions atorgades pel Servei d'Ocupació de Catalunya (tram. 311-00649/11). Lorena Roldán Suárez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 334, 35).

5.31. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el procediment de control de les actuacions objecte de les subvencions atorgades pel Servei d'Ocupació de Catalunya (tram. 311-00650/11). Lorena Roldán Suárez, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 334, 35).

El president

Molt bon dia a tothom. Donem inici a la Comissió de Treball.

Alguna substitució per part dels grups parlamentaris? (*Veus de fons.*) Endavant. Partit Popular?

Alberto Villagrasa Gil

Sí, presidente. Yo mismo sustituyo al señor Sergio Santamaría.

El president

Perdó?

Alberto Villagrasa Gil

A Sergio Santamaría, del Grupo Popular.

El president

Seguim. Junts pel Sí?

Chakir el Homrani Lesfar

El senyor Gómez del Moral substitueix la senyora Figueras, l'Anna. Perdoni... (*L'orador riu.*)

El president

Joan? Ciutadans?

Joan García González

Sí. Després, per a les preguntes, vindrà la Lorena Roldán, que substituirà la Noemí de la Calle. Però, bé, no sé si fa falta, per a les preguntes, això; però, bé, ja que ho pregunta el president, doncs... (*L'orador riu.*)

El president

Catalunya Sí que es Pot?

Joan Giner Miguélez

Jo mateix substitueixo Marc Vidal.

El president

Molt bé.

Res més? *(Pausa.)* Molt bé.

Doncs, iniciem el primer punt de l'ordre del dia. En tot cas, els explicaré una mica la dinàmica que tindrà la comissió, per previsió de temps. Primer, hi haurà la sessió informativa a petició de la consellera de Treball, a qui donem la benvinguda, la senyora Dolors Bassa, i que també està acompanyada per la senyora Mercè Garau, directora del Servei d'Ocupació de Catalunya, i el senyor Jesús Quiroga, responsable del programa Garantia Juvenil. Els donem la benvinguda a la comissió. De la mateixa manera que donem la benvinguda als membres del departament, especialment, doncs, a la directora general de Joventut, la senyora Marta Vilalta; al senyor Enric Vinaixa, que no ha arribat encara, però també li donem la benvinguda; al Nil, i a tot l'equip.

Hi haurà un primer bloc, que serà la compareixença de la consellera, conjuntament amb els altres dos membres de la Mesa. Aquest bloc tindrà, primer, la intervenció de govern. Després hi haurà un temps d'exposició, de substanciació, per part dels grups; aproximadament, hem calculat uns deu minuts per grup. D'acord? *(Pausa.)* Haurem de ser bastant estrictes amb el temps perquè la sessió serà llarga. I, finalment, doncs, la consellera tindrà dret a torn per tancar la compareixença.

Pel que fa a les preguntes al Govern, que són la resta de punts, com bé sabeu, des de la Mesa s'ha fet una proposta d'agrupació. En aquelles preguntes que no s'han agrupat, que no s'han acabat agrupant, es donarà un temps de dos minuts i mig per pregunta i dos minuts i mig per resposta. D'acord? *(Pausa.)* I en les que estan agrupades, més o menys, per seguir un criteri..., en la primera agrupació, que està formada per una, dos, tres, quatre, cinc, sis, set preguntes relatives al SOC, doncs, serien set minuts i mig de preguntes i set minuts i mig de respostes. Per tant, la pregunta haurà d'estar agrupada.

En la segona agrupació, que seria relativa al finançament de polítiques d'ocupació –concretament és una agrupació d'una, dos, tres, quatre preguntes–, es donaria un temps de tres minuts i mig per pregunta i tres minuts i mig per resposta. Després ve un altre bloc de tres preguntes sense agrupar, dos minuts i mig per pregunta i dos minuts i mig per resposta.

Una tercera agrupació, relativa als centres especials de treball, de cinc preguntes, que serien cinc minuts de preguntes i cinc minuts de respostes. Una altra sense agrupar, dos minuts i mig i dos minuts i mig.

I, finalment, la quarta agrupació, sobre les subvencions del SOC, que serien set minuts i mig i set minuts i mig. D'acord? *(Pausa.)* Si mantenim aquests «tempos», més o menys, doncs, sortirem a una hora adequada per a la reforma horària. *(El presidentriu.)*
Molt bé.

Sessions informatives acumulades amb la consellera de Treball, Afers Socials i Famílies sobre els fons de la Garantia Juvenil

355-00064/11 i 355-00068/11

Doncs, donem inici a la comissió. Primer punt de l'ordre del dia: sessió informativa de la Comissió de Treball amb la consellera de Treball, Afers Socials i Famílies sobre els fons de la Garantia Juvenil. Té la paraula la senyora consellera Bassa. Endavant.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies (Dolors Bassa i Coll)

Bon dia a tots i totes, diputats i diputades, i al grup del departament que m'acompanya. Vinc a la comissió acompanyada de la directora del SOC i del responsable de l'Àrea d'Ocupació Juvenil, perquè el tema a tractar, majoritàriament, eren els fons de la Garantia Juvenil: primer, què és la Garantia Juvenil, i, llavors, com en gestionem els fons. Per tant, compartirem la comissió amb els companys que m'acompanyen. I, per tant, faré jo

una part d'introducció i balanç del tema de la Garantia Juvenil, i, llavors, tant la directora com el responsable de l'àrea faran el que és la gestió.

Dir-vos que avui també –i jo crec que val la pena comentar-ho aquí, en comissió–han sortit les dades d'atur. Jo crec que és important, doncs, dir que baixa l'atur, que baixa com era previst. De fet, va sortir l'EPA fa poc, i dèiem exactament que tenim una dependència del sector del turisme i dels serveis, i que en l'EPA no baixava l'atur perquè precisament Setmana Santa estava dintre d'aquest mes, cosa que..., avui, amb les dades d'atur, ens hem d'alegrar que baixi l'atur, però, com sempre hem dit, hauria de baixar més, i el treball que es formés hauria de ser menys precari del que és.

De tota manera, en la qüestió que ens ocupa, dels joves, dir que, en aquests moments, de menors de vint-i-cinc anys..., a l'atur hi ha 28.623 persones, i això representa un 9,3 per cent menys que el mes anterior i un 11,1 per cent menys que fa un any. Per tant, jo crec que són unes dades importants, i en joves, sobretot, tenint en compte que la població activa juvenil ha augmentat, i ha augmentat clarament per una visió: perquè sí que es comença a tenir una idea de que val la pena estar actiu cercant feina, cosa que en el temps de la crisi no passava.

Dit això, entro directament al balanç del que és la Garantia Juvenil. El pla de govern, el vuitè pla, com molt bé sabeu, és que el país generi oportunitats per als joves, i aquí vam treballar en dos eixos: el foment de l'emancipació juvenil i el foment de la participació juvenil. Aquests dos eixos en el departament estan molt ben coordinats, perquè per primera vegada tenim el Departament d'Afers Socials amb tota l'àrea..., la Direcció General de Joventut i el Departament de Treball; per tant, totes les estratègies i la política que estem impulsant per treballar per una ocupabilitat digna per als joves d'aquest país.

Per tant, impulsar les polítiques d'igualtat d'oportunitats entre el col·lectiu juvenil és la primera idea que hem tingut, de govern. I per això aquesta lluita contra l'atur i la precarietat laboral és mitjançant polítiques de formació i d'inserció que contribueixin a l'ocupabilitat dels joves, que és el que ens interessa a tots i totes. O sigui que l'ocupabilitat juvenil és una prioritat, i és una prioritat del departament tant en la part d'Afers Socials com en la part de Treball.

I per això el programa Garantia Juvenil ens el vàrem agafar amb tota l'empena i amb tota la responsabilitat que podem. I s'ha impulsat des del SOC, però també en col·laboració amb la Direcció General de Joventut, així com amb la Xarxa Nacional d'Emancipació Juvenil, que han sigut els instruments i el punt de trobada i suport als joves per poder desenvolupar el que hi havia de garantia juvenil.

La passada legislatura el Consell de Direcció del SOC va aprovar l'estratègia catalana per a l'ocupació –el 2014–, el Programa d'ocupació juvenil 2014-2020 es va aprovar al març del 2015. I nosaltres, en aquesta legislatura, el que hem fet és implementar tota la programació a Catalunya d'una manera intensiva des del 2016, amb una inversió amb fons propis –i això vull destacar-ho molt clarament– de 170 milions d'euros. La problemàtica de la desocupació juvenil, per tant, és eix de política de país, i el que hem intentat és assumir-ho d'una manera transversal, des de les diferents unitats, com us deia: des de la Direcció General de Joventut, amb molta importància, però, a més a més, des del Departament de Justícia fins al Departament d'Ensenyament.

Primer de tot, hem creat una estructura estable, que és l'Àrea d'Ocupació Juvenil, una estructura dins del Servei d'Ocupació de Catalunya; per això m'acompanya el senyor Jesús Quiroga, que és el responsable d'aquesta àrea. I la segona part era un treball en xarxa, que era el segon objectiu, amb els agents socials, amb els agents econòmics, amb les entitats locals i amb les entitats públiques i privades que també hi tenen a veure.

Hem apostat per una programació de qualitat que doni resposta a les persones joves. Per tant, en aquest impuls de la transversalitat ens ha anat molt bé, com dèiem, la doble vessant del departament, que sigui de treball i d'afers socials, que ens permet coordinar clarament des del SOC la Direcció General de Joventut, que és qui més hi ha tingut a veure.

Gestionar les polítiques per combatre l'atur juvenil, ho hem fet en tres eixos, directament: situar la lluita contra l'atur com una prioritat en l'agenda política del departament; implementar canvis estructurals en l'organització –alguns..., és aquesta àrea especial, de garantia juvenil–, i que les polítiques i totes les estratègies i actuacions que féssim fossin transversals i no centrades només en un organisme.

De fet, les noves formes aquestes de treball i la manera de fer-ho, amb una innovació social, han sigut reconegudes per l'OIT. Ens han seleccionat quatre programes de la nostra Garantia Juvenil com a exemple de bones pràctiques –des dels programes Singulares, Integrals i Impulsors fins al programa Noves Oportunitats–, i la Comissió Europea, a la reunió de l'11 d'abril passat a Brusselles, ens va reconèixer l'èxit i ens va convidar, precisament, a que presentem aquesta forma de treball de Garantia Juvenil, innovadora i diferent d'altres llocs, de Catalunya, els propers 18 i 19 d'octubre a Brusselles.

Dir que, per les certificacions que tenim, per cada euro que hi hem posat amb fons propis –d'aquests 177 milions d'euros invertits–, sabem que ens ingressaran setanta-quatre cèntims. Per tant, un euro i setanta-quatre cèntims d'ingrés que tindrem més endavant.

L'estratègia d'ocupació juvenil, per tant, es pacta, a Catalunya, amb els agents socials i econòmics i amb les entitats municipalistes. Tots sabeu –i més ara, que va venir en comissió– que el grup de treball de la Universitat de Barcelona el 2015 va treure un informe en què analitzava la situació dels joves en atur. Ens deia: «Tenim 234.000 joves que no estudien i no treballen», i això és la diagnosi que ens varen fer a nosaltres el 2015, ja, per poder, a partir del 2016, crear aquestes estratègies que comentàvem. També teníem una diagnosi prèvia, que era de la legislatura anterior, que era d'Ivàlua.

Aquests varen ser els dos punts de partida. I amb això vàrem desplegar la cartera de serveis per donar resposta a tots els perfils que vàiem, diferents, d'aquests joves –els joves NOEF, en diem– que no estudien i no treballen, i que executarem al llarg..., vam començar a finals del 2015, però plenament ho vam executar a l'entrar la legislatura 2016. Vuit programes o actuacions hem fet o hem organitzat per tal de donar sortida a tots els perfils d'aquests 234.000 joves.

Primer: accions d'orientació i suport a la recerca de feina. Aquí puc dir que la Direcció General de Joventut hi ha fet una gran tasca, i que amb el Garantia Juvenil s'ha facilitat que més de 22.700 joves hagin participat tant en accions individuals com grupals d'orientació permanent. Aquesta tasca ha estat impulsada per orientadors, per noranta-vuit persones –nosaltres n'hi hem posat vint-i-vuit més que no hi eren, en l'anterior legislatura–, que s'han encarregat de difondre la Garantia Juvenil *in situ*, aquests programes, i d'acompanyar-los en el procés d'inscripció, perquè després explicaré les dificultats que hem anat tenint en el procés d'inscripció. Està a punt de sortir-ne una tercera convocatòria. Ha donat resultat, i, per tant, 2017-2018 també traurem una convocatòria d'impulsors d'aquest programa.

El segon són programes de segona oportunitat per a tots aquells joves que no havien assolit l'educació secundària obligatòria, que no s'havien graduat o que havien abandonat abans de finalitzar-la, i, per tant, uns col·lectius més vulnerables que els genèrics, i en això havíem de tenir una tutorització i un treball de competències bàsiques i transversal al costat. Aquí hi han participat més de 5.700 joves. Són dos tipus diferents de programa: un, els programes de formació i inserció, i l'altre el Noves Oportunitats, que hem treballat amb empreses directament per donar referents al mercat laboral. Dir-vos que hem col·laborat amb més de quatre-centes empreses de diferents sectors, des del sector de la restauració o el sector de la venda, com poden ser Carrefour, Abacus, Kellogg's o Starbucks, fins a sectors d'innovació, com pot ser Hewlett-Packard, entre altres.

Tercer: un grup de formació professionalitzadora, que hem hagut de fer d'acord amb els interessos que tenia cada jove, perquè assolissin els coneixements teòrics, i, per tant, per posar-los en pràctiques en empreses on han pogut ser contractats. Per tant, cal destacar la formació en TIC i en idiomes. I aquí hi han participat 9.265 joves a dia d'avui. Aquí s'ha fet, per exemple..., consultors de l'àmbit tecnològic o formació en pilotatge de drons, que hi havia joves que tenien aquest perfil; no hi havia possibilitats de fer-ho dintre de l'ensenyament formal, i aquesta formació professionalitzadora ens ha permès que es puguin incorporar al mercat laboral amb un major nivell competencial, que no tenien.

El quart eren programes integrals que combinessin orientació, formació i empresa, especialment, per tant, adaptats a joves. I aquesta orientació, formació i experiència eren amb l'objectiu que s'inserissin d'una manera generalitzada en les empreses, però amb una qualitat del treball. Aquí hi han participat dotze mil joves. L'entitat Impulsem,

per exemple, ha treballat en l'àmbit de les arts escèniques mitjançant la formació en l'àmbit de fusteria, que això els permetia combinar la formació amb poder desenvolupar projectes reals de l'àmbit escènic amb un aprenentatge, doncs, directament vinculat a la feina que podien fer. Dir que els programes integrals..., n'hem fet la valoració, perquè en aquests programes hem anat valorant la inserció que hi havia, i en aquests hi ha hagut un 34 per cent d'inserció laboral d'aquests joves.

Uns altres són els programes de contractació laboral. Disposàvem, simplement, d'una formació que reforçés el programa de la contractació laboral mínima de sis mesos. Quatre mil joves s'han primer format i llavors han entrat en el món laboral. I aquí hi han participat sobretot entitats socials i els ajuntaments, que han valorat molt positivament aquesta iniciativa; ajuntaments que el que han fet són contractes de garantia juvenil amb joves per temes també innovadors a l'ajuntament que no fossin accions que ja tinguessin en compte. Per exemple, puc explicar, com a exemple, el que ha portat l'Ajuntament de Sabadell, concretament la seva part de promoció econòmica, amb el Vapor Llonch, referent, doncs, a la formació d'aquests joves i a la inserció que han fet allà.

Sisè programa: les actuacions per a joves amb diversitat funcional. Sis-cents setanta joves amb discapacitat han estat contractats. Per exemple, en el projecte de l'Associació Sant Tomàs, que està integrada per joves amb discapacitat intel·lectual, en què mitjançant contractes de formació i aprenentatge han pogut entrar en el món laboral. O bé d'altres amb més dificultats; per exemple, els que han portat a terme la Fundació Els Tres Turons, de temes de joves amb trastorns mentals o brots psicòtics, que també, amb projectes comunitaris, han pogut incorporar-s'hi.

Setè: les actuacions d'emprenedoria i economia social per a creació d'empresa. Ens semblava que era un punt a destacar, també, entre els joves. I aquí puc dir que quatre mil joves han sol·licitat i han rebut el suport per poder fer assessorament i acompanyament a la creació de la seva pròpia empresa. Quatre-cents d'aquests han rebut una subvenció de 9.080 euros per poder iniciar l'empresa sense que tinguessin un fons de capital anterior, o per poder contractar ells mateixos a un altre jove.

Per últim, un tema que també ens semblava important eren els programes Singulars. Durant el 2016 hem donat forma a actuacions innovadores que ja existien i que estaven fetes en l'àmbit només de persones adultes, i que creïem que era important que hi poguessin entrar els joves. Hem pogut veure 3.950 joves que creaven *apps* i que decidien, per exemple, una cosa ben diferent, que era aprendre l'ofici de pastor al Pirineu. Aquest també és un dels que hi donem importància, perquè s'ha fet a partir de l'assimilació i de la integració que tenien aquestes associacions. O temes, per exemple, com abans explicava, de les arts escèniques, de fer decorats amb grans grups, com per exemple La Fura dels Baus, que ha integrat en la Garantia Juvenil tot un grup de joves perquè puguin fer tot el tema de desenvolupament en arts i interpretació.

Per tant, amb aquesta aposta de vuit programes que diferenciessin el perfil dels joves és amb el que hem anat treballant en garantia juvenil. Dir que les dificultats han sigut molt grans. Sabeu que el Garantia Juvenil ve del Govern de l'Estat i no en tenim unes dades concretes. Vull dir, en aquest aspecte, que no en som l'únic agent, el Govern de Catalunya, sinó que hi han cinc agents en el mateix territori. En aquests moments hi ha l'entitat Obra Social la Caixa, Càritas i Creu Roja, les diputacions, les cambres de comerç, grans ajuntaments –que van sortir a finals de l'any passat– i el SEPE i, evidentment, el SOC, que tots treballen en el mateix programa. Què vol dir, això? Que o teníem molt ben estructurat quins programes teníem o els joves es repartien entre aquestes entitats sense poder saber exactament quin final tenia el programa ni què resolía.

S'hi han inscrit, a Catalunya, 70.844 joves. Això vol dir que són joves de totes les entitats, perquè no hi ha hagut forma que el Govern de l'Estat ens hagi deixat fer registres diferents. Això ho hem denunciat totes les comunitats. No volíem un registre central, perquè no sabíem ni quin resultat..., ni com avaluar com acabaven els joves, però no hi ha hagut manera de desencallar-ho. Però el que sí que podem dir és que d'aquests setanta mil joves, malgrat que només el 50 per cent del finançament vingués a Catalunya, i, d'aquest 50 per cent, una part a nosaltres i l'altra a les altres entitats..., podem dir que el 70 per cent d'aquests joves inscrits a Catalunya ho han fet per mitjà d'un programa del SOC. I jo crec que és important destacar-ho, que no tots els joves inscrits són...,

que hem treballat amb el Govern de Catalunya..., però el 70 per cent..., només tenint un 50 per cent del pressupost.

Per tant, vol dir que els programes donaven resultats, que nosaltres els valorem. Són programes de continuïtat –per tant, que anirem fent–, i el que podem dir és que la taxa d'atur juvenil ha baixat: el 2013 era del 37,40 per cent; el 2016 l'hem tancat en un 25,40, dotze punts de reducció. Jo crec que és important dir-ho; però, a més a més, amb vuit punts de diferencial amb la resta –per tant, amb Espanya. L'Enquesta de població activa demostrava que hi havia molts més joves actius, vuit mil joves en població activa entre setze i vint-i-nou anys, cosa que demostra, com deia al principi, l'efectivitat dels programes de polítiques actives del departament cap al sector juvenil.

A la web del SOC trobareu el primer estudi que va elaborar la Universitat de Barcelona sobre la caracterització dels col·lectius i el desenvolupament que hem anat fent del Garantia Juvenil, perquè, com deia, nosaltres hem volgut que es vagi avaluant.

En resum –i passaré la paraula a la directora del SOC–, hem executat 177 milions d'euros, com us deia, amb fons propis de la Generalitat. D'aquests, tenim una previsió de certificació de 132. Per tant, vol dir que de cada euro propi que hem gastat, és segur que el 74 per cent de fons invertits d'Europa ens l'ingressaran a pressupost nostre. I, per tant, les condicions de certificació són bones.

Dir molt clar que no hem tornat ni un euro sol del programa Garantia Juvenil, i això ho dic perquè algun grup ho ha fet servir a partir d'una pregunta en què deia que hi havien 42 milions que també es podrien activar. No n'hem tornat re, i ho vull deixar molt clar, perquè encara no hem rebut absolutament res del Garantia Juvenil, com és..., fins que no ho tens certificat, però ho vull deixar clar, perquè hi ha gent que fa demagògia en aquest punt, i jo crec que tots hem de ser prou seriosos. L'atur dels joves i les polítiques actives dels joves són importants per no fer demagògia amb això. I deixar molt clar que els diners que hi hem posat són fons propis de la Generalitat, 177 milions d'euros, ho repeteixo, amb la previsió de que ens ingressaran 74 cèntims per cada euro posat, que serviran per poder fer noves polítiques.

Què hem denunciat? –i passo la paraula a la directora–: requisits d'accés poc flexibles i restrictius –això ha anat variant, i a final del 2016 puc dir que ha variat amb la idea que anàvem demanant diferents comunitats autònomes–; la metodologia d'inscripció, complexa i laboriosa –també hem anat dient temes perquè poguéssim millorar–; massa organismes intermedis i descoordinació entre ells –quan ens hem pogut coordinar, ha sigut amb voluntat pròpia. No hi ha hagut, com dèiem, aquest registre únic; hem hagut de parlar amb les persones, hem hagut de parlar directament amb els programes que feien altres entitats o els ens locals grans..., què volien fer per poder anar una mica coordinats, però en cap moment hem tingut el Garantia Juvenil coordinat de la manera que volíem. I, finalment, una dificultat de l'explotació de dades causada per un model totalment centralitzat i caòtic per part de l'Estat.

Ens n'anem sortint, anem millorant. I jo crec que les propostes de la Unió Europea, de que siguem nosaltres els qui anem a explicar programes a Brusselles, ens donen també aquesta importància i ens donen aquesta verificació de que anem pel bon camí. Que hem de millorar, només faltaria; mentre hi hagin joves a l'atur no deixarem de treballar. Però, malgrat això, estem avançant, i hi posarem totes les nostres possibilitats, tota la nostra qualitat, per avançar el màxim possible.

Ara passaria la paraula a la directora, perquè expliqui exactament la gestió dels fons i com ho hem anat portant.

Gràcies.

Compareixença de Mercè Garau, directora del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, per a informar sobre el descompromís de més de la meitat dels fons destinats a la Garantia Juvenil

357-00463/11

(El president dona la paraula a Mercè Garau i Blanes, directora del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya.)

La directora del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (Mercè Garau i Blanes)

Gràcies, consellera, i, bé, una salutació cordial a tots els membres de la Mesa i al Jesús Quiroga, responsable de l'Àrea d'Ocupació Juvenil. Diputats, diputades, companys del SOC i altres membres del Govern que ens acompanyen, jo, en primer lloc, com que sembla que la consellera ha fet una bona exposició de com hem desplegat aquest programa de garantia juvenil, voldria fer una introducció al que és la gestió dels fons europeus.

Com ha dit la consellera, la Generalitat sempre ha d'avançar els recursos. És a dir, hi ha un programa, hi ha una assignació de fons, és una assignació a la qual el Govern s'hi compromet, però aquest compromís comporta que avanci els recursos i que, un cop que certifiqui com els ha gastat, pugui recuperar la part de cofinançament que aquest programa comporta –en aquest cas, programes contra l'atur juvenil, no?

Aleshores, jo crec que cal ser molt curosos amb quines actuacions es tiren endavant, perquè no totes són certificables. És a dir, un podria haver optat –aquest Govern no ho ha fet, però altres governs sí que ho han fet, i és respectable–, per exemple, per pagar màsters als graduats universitaris, o es podria haver optat per pagar contractació directa de joves a les empreses. El nostre Govern, en la legislatura passada, quan es va muntar tot el programa, i fruit d'una diagnosi que es tenia i d'una alineació amb l'estratègia europea per a l'ocupació juvenil, va trobar que això era arriscat, és a dir, perquè després no tot s'hi val: va voler centrar més tota la programació de la garantia en fer coses útils, en fer programes que al final servissin als joves per millorar les seves condicions i la seva ocupabilitat, que no en tirar d'alguna manera paper per després poder justificar.

Com vostès saben, la Comissió Europea després vigila com s'executen els fons, és a dir, que hi hagi concurrència pública, se'n prohibeix la subcontractació, vigila com es gestionen –si hi ha una estructura de gestió adequada–, com es controlen la traçabilitat i la despesa, els procediments de verificació *in situ* –justificació de la despesa, revisió de la justificació... I tot aquest procés després és auditat per la intervenció delegada del Fons Social Europeu, i encara en una instància superior existeixen altres controls financers.

Què passa? Que en aquest procés també s'ha de complir amb un calendari, un calendari que marca uns terminis per a cadascuna de les fases que hem esmentat. Per tant, obtenir el cofinançament de la Unió Europea comporta haver superat amb nota cada una d'aquestes fases, no? I com vostès saben, sobretot els que seuen aquí a la taula i són de partits que han tingut responsabilitats anteriors en els governs, no sempre se'n surt ben parat, no sempre tota la despesa que ha generat el Govern confiant que després seria recuperable, una part de cofinançament, per part de la Unió Europea, ha estat així.

I en citaré aquí uns antecedents. Per exemple, fem una mica de memòria de com es varen gestionar els fons europeus en els diferents governs que ha tingut la Generalitat els darrers vint anys. Serà breu, eh?, no es preocupin. Però, per exemple, l'any 2011 es va iniciar el procés de suspensió de pagaments. «Suspensió de pagaments» volia dir que a partir del 2011 Europa no pagava cap finançament, no cofinançava res de totes les despeses per molt que el Govern les pogués presentar als òrgans de control. De fet, els òrgans de control prenen aquesta decisió i prenen aquesta mesura degut a la poca fiabilitat dels sistemes de gestió, a la falta de control, als excessius errors detectats. De fet, la taxa d'error, resultat del tancament del programa operatiu 2000-2006, va ser superior al 30 per cent, i la Generalitat va haver de pagar a Europa 35,6 milions d'euros.

Seguim. Al desembre del 2011 s'elabora i s'aprova un pla d'acció que s'implanta entre el 2012 i el 2013. I va ser mitjançant un decret de març del 2013 que s'establí la separació de funcions entre unitats planificadores i unitats de control. Això, dins de l'organització o l'organigrama del SOC.

Al desembre del 2014 la Intervenció General va emetre el seu informe de control i va col·locar Catalunya en la categoria 2, eh?, que ja significava que teníem més possibilitats d'elevat aquesta suspensió de fons. I va ser així com al març del 2015 el SOC, després de ser sotmès a una auditoria de la Comissió, va tenir com a resultat l'aixecament de la suspensió al setembre del 2015.

Això vol dir que fins al 2011, amb els diferents governs de la Generalitat, la gestió dels fons socials europeus havia provocat danys importants sobre les nostres finances, i, sobretot, un gran desprestigi davant d'Europa.

Es feren els deures, s'implementaren els canvis estructurals, es va aixecar la suspensió, i a mesura que el sistema ha anat agafant solidesa i maduresa es va arribar al març passat, el març del 2017, en el qual s'ha tancat el programa operatiu del Fons Social Europeu per a Catalunya, del programa ja del període 2007-2013, amb una taxa d'error del zero per cent, eh? Aquesta dada jo crec que parla per ella mateixa de la responsabilitat amb què s'estan gestionant els fons europeus. Tant és així que, de fet, el cas català s'exhibeix en fòrums europeus com un model d'èxit i de bones pràctiques.

Ara passariem a parlar de com es va implementar la Garantia Juvenil. No repetiré el que ja ha explicat la consellera sobre com es va col·locar en l'agenda, com es varen implementar els canvis estructurals i com es centraren en polítiques que fossin transversals i no centrades únicament en un departament o en un tipus de programa. Hi afegiré només que l'estratègia d'ocupació juvenil es va pactar a Catalunya amb tots els agents socials, com ha dit també, a partir d'una diagnosi on es van identificar els diferents tipus de col·lectius i les necessitats que tenien aquests col·lectius a fi de, realment, donar resposta a una situació real, no a una categorització, diguéssim, mental o ideològica, sinó realment a una avaluació, a una diagnosi, i es va fer que aleshores tots aquests recursos es poguessin adaptar a les oportunitats i a les mancances dels joves en cada territori. I aquest va ser el punt de partida.

El 2014 el Govern no podia col·locar als pressupostos els 90 milions d'euros per a la Garantia Juvenil sense tenir la seguretat de que aquest import no impactaria sobre dèficit. Nosaltres no hi érem, però vull explicar com va anar. El 2014, fins que no es va rebre una carta del 29 de juliol, oficial, que explicava que no impactaria en dèficit, el supòsit era que els milions que es poguessin posar de fons propis –que, com saben vostès, han de ser avançaments de fons propis– per a qualsevol programa de garantia juvenil impactarien damunt dèficit. En un entorn de restricció de dèficit, era molt arriscat i era materialment impossible, i amb els pressupostos tancats, poder afegir 90 milions sobre la taula i engegar tot el programa. Que, com vostès saben, un programa, en l'àmbit d'una subvenció, en l'àmbit d'una contractació administrativa, no és precisament ràpid, eh?, requereix tota una trajectòria de permisos d'Intervenció i de serveis jurídics, de redacció de bases, i té tot un procés que comporta temps, no?

Aleshores, vist això, tanmateix, el 2013..., perquè tampoc hem de dir que el Govern no feia polítiques de joves; sí, el 2013 s'havien invertit 56,7 milions en polítiques per a joves i s'havien atès més de 34.000 joves en programes del SOC amb polítiques per fer front a l'atur juvenil, no?

El 2015 seguien les mateixes restriccions pressupostàries, de dèficit, però, malgrat tot, el Govern de Catalunya, ja sabent que no impactaria sobre dèficit, va fer un esforç de col·locar 80 milions per a la Garantia Juvenil mitjançant un acord de govern que va permetre anar engegant la maquinària, però amb enormes dificultats, perquè, a banda del retard amb què el Govern d'Espanya publica la normativa, també el registre per inscriure els joves –com ja ha esmentat aquí la consellera i s'ha dit múltiples vegades–, el sistema de registre dels joves i les restriccions, que havien de ser joves que portessin més de tres mesos sense cap acció formativa reglada, més d'un mes sense un contracte laboral..., amb tot això, en un entorn de precarietat com el que vostès saben que estan patint els joves, era molt difícil –molt difícil– trobar els joves i inscriure'ls. Per això vàrem engegar la xarxa d'impulsors, de la mà de les oficines joves de la Direcció General de Joventut, amb l'ajuda dels ajuntaments, per anar fent tot el procés d'inscripció, que ens va permetre arribar a finals del 2015 amb tota una programació que s'ha estat executant i ampliant durant el 2016 i 2017.

Finalment, pensin que a final del 2015 hi havia quatre mil joves inscrits. Quan assumeixo la direcció del SOC, comptàvem amb un desplegament, en tot el territori, de 26.000 inscrits. A final del 2016 ja en teníem 60.850, i a data d'avui són quasi 75.000.

Però jo entenc que a vostès els preocupa com hem gastat els diners i quin impacte han tingut aquests diners sobre l'atur juvenil, i, per descomptat, sobre les finances de la Generalitat. I hem de fer un repàs, aquí, perquè, per la regla N+3, finals del 2017 és la data límit per justificar la despesa del 2014, i no es poden justificar fons que no es varen poder avançar en aquell moment; aquesta és una realitat.

Aleshores, parlant primer sobre l'impacte de les finances, doncs, es preveu que el 74 per cent de tota la despesa efectuada sigui recuperat pels fons europeus, eh?, tal com

els ha avançat la consellera. I m'avanço jo mateixa una pregunta que vostès també es poden formular: i per què no vàrem planejar programes de més curta durada, a fi de disposar de més paper per certificar davant d'Europa, i hem optat per programes més llargs? Al cap i a la fi, hi ha hagut altres comunitats que sí que han optat –i respectem del tot la seva decisió– per utilitzar fons de la Garantia Juvenil, com els deia al principi, per pagar màsters als joves graduats universitaris, o que han subvencionat contractació directa de joves durant sis mesos, i això es pot certificar ràpidament, és així.

Ara bé, nosaltres tenim dubtes sobre si els òrgans de control..., quan, després de presentar la despesa, vinguin els òrgans de control del Fons Social Europeu, si acceptaran finalment aquesta despesa, ja que ens estan dient per activa i per passiva que no es pot certificar despesa de màsters i que no es pot certificar despesa de contractació directa si no hi ha hagut prèviament un procés d'acompanyament, d'orientació o es té un sentit de que realment aquesta contractació directa serà exitosa, no?

De fet, nosaltres pensem que, quan això passa, és a dir, quan a la Unió Europea, finalment, els òrgans de control consideren no certificable una despesa que s'ha presentat per certificar –i ho sabem i ho hem explicat abans–, el que passa és que pot arribar una suspensió, el que passa és que aquella despesa que un ha presentat com a certificable no només no se certifica, sinó que a més a més penalitza la resta de despesa que s'ha presentat en un percentatge que es prorrateja damunt la resta de despesa. I per això consideràvem i estem d'acord en que les coses s'han de fer diferent, eh? És una opció de govern, però aquest Govern pensa això.

I aquí les coses, com hem dit, es varen estudiar alineant-se amb l'estratègia europea per a l'ocupació juvenil, i, per tant, amb la importància de fer les polítiques de baix a dalt, eh?, de refer completament les polítiques que s'havien fet per combatre l'atur juvenil i d'entendre que per aconseguir una inserció laboral era imprescindible un treball previ amb els joves, un treball d'orientació, d'acompanyament a la maduració, i l'assoliment de competències no únicament tècniques, sinó també de les que en diem «transversals i bàsiques» –competències comunicatives, de treball en equip, de resolució personal, d'autonomia–, per assegurar que els col·lectius més desfavorits, d'una banda, poguessin tastar i escollir diferents opcions formatives, les més adients al seu perfil; que, en el procés d'orientació, el jove hi prengués tot el protagonisme –no es tractava de prescriure al jove què li convenia fer, sinó que fos ell, a través de la seva experimentació personal, el que estigués en condicions de prendre decisions ben fermes i ben fonamentades. L'objectiu és apoderar el jove, que adquireixi confiança en ell mateix, que en surti amb un projecte professional i vital. Cal qualificar-lo i mantenir-lo el màxim temps possible formant-se, i, un cop esgotada aquesta via de formació, cal que entri en el mercat de treball amb un contracte de qualitat, amb un contracte de com a mínim sis mesos.

En definitiva, el nostre treball no és un treball a curt termini o només orientat a certificar despesa; el nostre compromís és que els joves tinguin l'oportunitat de sortir dels programes de garantia juvenil equipats amb una caixa d'eines que els assegurui, dins del possible, la seva autonomia personal i la seva integració en el sistema educatiu o en el mercat de treball amb garanties de continuïtat i de creixement.

També calia una organització diferent a l'hora d'administrar aquestes polítiques: ampliar la col·laboració amb les entitats que treballaven amb joves, però que mai abans havien treballat amb el SOC, i entendre que, si volem donar oportunitats en aquest procés de maduració i d'apoderament dels joves, ens hem de comprometre a oferir el màxim de possibilitats. Però això no és fàcil, perquè això comporta dissenyar programes integrals que combinen diferents serveis ocupacionals que fins ara s'han ofert sempre de manera separada, no integrada, eh?: d'una banda, orientació; d'una altra, formació o qualificació, intermediació laboral, contractació...

També calia captar els joves que més ho necessiten i que ens estan ocults, perquè ni s'adrecen a les oficines de treball per inscriure-s'hi ni sabem normalment on trobar-los. I especialment em refereixo als de la franja de setze a divuit anys, que, una vegada han sortit del sistema educatiu, no sabem on són. D'aquí que la col·laboració amb la Direcció General de Joventut fos clau perquè mitjançant la seva xarxa d'oficines joves poguessin arribar i sortir quasi al carrer i a les places per trobar aquests joves i enganxar-los a la Garantia Juvenil.

I el més innovador de tot, des del punt de vista organitzatiu i institucional, era la necessitat de que entitats presumptament competidores entre elles passessin a ser col·laboradores, per tal d'assegurar que estan donant al jove el màxim d'oportunitat dins del mateix entorn i del mateix sistema, dins del mateix programa. I és així com, per exemple, l'Ajuntament de Girona es presenta amb catorze entitats més, no?, que possibiliten ampliar al màxim l'espectre de serveis que donem al jove: orientació, però no orientació a l'engròs, sinó orientació especialitzada segons el col·lectiu; formació especialitzada també segons l'orientació que s'ha pogut fer al jove d'allò en el que té més oportunitats de créixer professionalment; diferents tipus d'empresa en les que pot obtenir un contracte...

A Barcelona mateix, per exemple, en Noves Oportunitats, tenim exemples com la unió d'entitats del tercer sector, com són la Fundació Èxit i la Fundació Adsis, no?, que per fer un programa de Noves Oportunitats s'ajunten i amplien les oportunitats dels joves, i que per exemple són citades, no fa ni dues setmanes, pel *Financial Times* en un reportatge que va fer sobre atur juvenil al Regne d'Espanya.

Aquestes premisses per a la programació de la Garantia Juvenil estan alineades amb l'estratègia europea, i, per descomptat, donen resposta a aquesta diagnosi que vàrem fer sobre la situació dels joves i les seves necessitats.

Nosaltres pensem que les subvencions de renda poden ésser interessants quan hi ha prèviament un acompanyament. Nosaltres utilitzem contractació en aquests programes juvenils quan, per exemple, són joves qualificats –com hem fet amb el programa Experiències Professionals– que no tenen experiència professional, que han obtingut una titulació d'un certificat professional, d'una formació professional o d'una graduació a la universitat. És en aquest moment quan un programa de garantia juvenil, d'una contractació en un entorn, a més a més, protegit, eh?, d'entitats socials o d'entitats locals, els permet fer una experiència laboral, com els ha explicat abans la consellera, i és un impuls i és una passa cap a una ocupació més llarga i estable.

També ho és oferir-los una possibilitat d'ocupació després d'un acompanyament de maduració, d'apoderament, de formació i de qualificació, perquè una política directa de contractació professional amb joves NOEF, eh?, que són als que ens estem dedicant, sense qualificació, i, diguéssim, «pelats», és una política que està demostrat a tots els manuals que fracassa, és una política que els joves en cauen abans dels sis mesos, els ocupadors en queden molt insatsfets i, a més, no arriben a tenir una contractació llarga, no?

La contractació també és una política molt adequada per a col·lectius madurs, d'edats més madures, de renda mínima, de majors de quaranta-cinc anys, d'aturats de llarga durada. I és així com el SOC va destinar 40 milions d'euros als programes de treball i formació l'any passat, amb un salari, a més a més, de mil euros, com hem destacat moltes vegades.

Jo, en definitiva i per resumir, vull destacar que el Govern de Catalunya ha posat en circulació 177 milions d'euros per combatre l'atur juvenil, que està previst que en recuperi un 74 per cent, i que s'ha posat la mirada en la recuperació consistent dels joves en aportar-los qualificació i integració social i laboral.

I passo la paraula al meu company Jesús Quiroga, per si vol destacar alguns altres punts que ens hàgim pogut deixar pel camí.

Gràcies.

Compareixença de Jesús Quiroga, responsable del Programa de garantia juvenil, per a informar sobre el descompromís de més de la meitat dels fons destinats a la Garantia Juvenil

357-00462/11

(El president dona la paraula a Jesús Quiroga, subdirector de la Secretaria Tècnica del SOC i responsable de l'Àrea d'Ocupació Juvenil.)

El subdirector de la Secretaria Tècnica del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya i responsable de l'Àrea d'Ocupació Juvenil (Jesús Quiroga Martínez)

Crec que no queda gaire temps, perquè s'ha dit quasi tot. Només..., fer un resum ràpid. Crec que tot el que s'havia de dir s'ha dit, i estem oberts a les preguntes que facin, però volia dir que el dia 11 d'abril del 2017, que vam anar a la Comissió Europea, amb la Direcció General de Joventut, van ser molt importants els missatges que ens va donar l'Stanislav Ranguelov, que és el delegat de la Comissió per a Espanya.

Llavors ens va dir: «Catalunya ha fet els deures correctament», pels següents punts. Primer, una de les intencions que tenia la Garantia Juvenil a nivell europeu era col·locar a l'agenda política el problema de la desocupació juvenil i l'ocupació juvenil; per tant, és molt important. En segon lloc, volíem que això no fos una flor d'estiu, sinó que quedés en les estructures; per tant, el SOC –la Generalitat– ha fet els deures col·locant dintre de l'estructura una estructura estable per donar resposta a la problemàtica. El treball transversal –o sigui, treballar en diferents conselleries de manera coordinada per fer polítiques concretes– i el treball en xarxa. Treballar a partir d'una diagnosi, una diagnosi d'Ivàlua, una segona diagnosi d'Ivàlua i una d'AQR, que l'altre dia vam compartir en aquest mateix Parlament. I, després, la valoració dels resultats: la valoració dels resultats no és dir què ha passat al cap de quinze dies que hagi acabat el programa, sinó que, com ens deia l'AQR l'altre dia, són avaluacions sostingudes en el temps, de llarg termini, amb indicadors d'impacte social, que és el que ens diu l'OIT. I, a partir d'aquí, un últim punt que deia la Comissió Europea és la innovació social: «Vostès han fet innovació social al treballar en xarxa, a l'implicar entitats locals, a l'implicar entitats públiques, privades i empreses en els programes, i això és el que volíem.»

Per últim, dir que, com a funcionari de la Generalitat, que he gaudit de la confiança de diferents governs i de diferents conselleries, la funció dels funcionaris és una funció assessora i una funció fiscalitzadora dels polítics de cada moment. Llavors, quan s'ha explicat aquí la gestió dels fons europeus..., hem d'exercir la funció assessora, contextualitzada en cada un dels moments i en les decisions que pren cada polític en el seu moment, per evitar, doncs, impactes negatius sobre les finances de la Generalitat i aconseguir polítiques el més efectives possible.

En aquest cas, el repte ha estat..., els responsables polítics, les decisions que han pres, en què hem fet aquesta funció assessora i també fiscalitzadora per estar sempre dintre de la llei. Per tant, vam començar amb el Suma't, amb la consellera Mar Serna, vam continuar amb l'Inserjoves, estem a la Garantia Juvenil, i cada responsable polític ha pres les decisions més adequades en el moment concret, i nosaltres hem exercit aquesta funció assessora i fiscalitzadora per arribar als millors resultats possibles.

Només aquest apunt.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Gràcies, directora i responsable..., que estem segurs que ho esteu fent, de fer l'assessorament i el nostre acompanyament.

El president

Molt bé, moltes gràcies. En tot cas, ara iniciem l'ordre d'intervencions dels grups. Té la paraula el senyor Joan García, pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Endavant.

Joan García González

Sí; gràcies, president. Gràcies, consellera, un cop més, per venir a explicar-nos un tema que ja s'ha tractat altres vegades aquí, en aquesta comissió, i a la directora del SOC i al subdirector de la Secretaria Tècnica, també, per aquest apunt, que és important. Bé, com he dit abans, aquest és un tema que és molt específic i molt concret, i, d'alguna forma, tot i que la responsabilitat –i això ho parlarem després–, doncs, última, final, és de la Generalitat, hi ha una sèrie de corresponsabilitats institucionals, i no vull deixar-me'n i vull ser just amb totes i cadascuna d'elles.

Per començar, i per començar una mica a ubicar la situació –i m'agradaria fer-ho–, quan parlem d'aquest programa moltes vegades comencem a parlar d'un programa en concret i ens perdem o ens allunyem de la realitat. La realitat és la que és: hi ha un problema d'atur juvenil, això ho tenim, i a mi m'agradaria, doncs, començar una mica emmarcant això.

Aquesta situació es va agreujar amb la crisi, i després de la crisi..., tot i que tampoc ho tenim molt clar, que estiguem sortint encara de la crisi, però ara mateix, a dia d'avui, el problema continua existint. No en tinc les últimes dades, perquè han sortit avui, fa un moment, però sí que tenim..., dupliquem les dades d'atur respecte a les dades generals d'atur de Catalunya. I també és veritat que la reducció de l'atur juvenil l'últim any ha estat per sota de la reducció de l'atur d'altres intervals d'edat, cosa que també és curiosa, perquè, al final, tenim més gent aturada a franges d'edat entre setze i vint-i-cinc anys, i allà, doncs, seria molt més fàcil treballar-hi.

Per tant, emmarcant tot això, un es pregunta si realment, doncs, ha sigut molt efectiu, aquest programa. Aquesta pregunta ens l'hem de fer, i nosaltres la fem com a partit de l'oposició.

També hem de dir, per ser justos, que per nosaltres –i això ho hem dit aquí i ho diem en altres comissions– les polítiques com la de la Garantia Juvenil ajuden, però no van a l'os del problema. El problema el tenim en un altre lloc: el problema el tenim en el model productiu que tenim a Catalunya, que tenim a tot Espanya –bàsicament, que tenim a tot Espanya. Un model productiu que ens porta moltes vegades a, bé, unes situacions de temporalitat, de parcialitat, també d'incrementos d'accidentalitat i sinistralitat general, que també afecta molt els joves, i són situacions que són molt dures en alguns intervals, no?, i en el dels joves a l'edat d'entre setze i vint-i-cinc anys, doncs, és prou important. Aquest col·lectiu NOEF encara ho pateix molt més.

Per tant, la situació, el nostre model productiu i les dades que tenim ens diuen que no l'estem canviant, que continuem amb el mateix model, i aquí el Govern en general, perquè això és un tema transversal, doncs, també n'és responsable. Per tant, les responsabilitats, on són? Estem aquí, al Parlament de Catalunya, i, per tant, això ho hem d'admetre.

I vaig una mica també al que ha dit la consellera, que va molt bé que l'ocupació estigui a benestar social o a la seva conselleria d'Afers Socials, perquè és fàcil coordinar-se. Però a nosaltres –i ho torno a dir, perquè aquest missatge l'acostumo a dir a tot arreu– ens agradaria molt més que l'ocupació estigués a Empresa i Coneixement, perquè, si volem canviar el model productiu, ho farem, doncs, utilitzant precisament l'economia del coneixement i fomentant-la, i no ho estem fent; per tant, primer error.

Un cop emmarcats, ara podem parlar, doncs, de la Garantia Juvenil. És un programa europeu; per tant, els fons són europeus. Això és important sobretot, consellera, per a aquells que ens volen fer sortir d'Espanya o d'Europa. És important tenir en compte si ens quedarem sense aquest retorn de fons que ens deuen, però, bé, això ho deixo sobre la taula, perquè crec que és important que ho tingui en compte. A mi em preocupa, no sé si a vostè li preocupa, però, bé, ja que vostè ho diu, jo ho poso sobre la taula.

Però tenint en compte que, al final, doncs, això no passarà i que estem molt contents de que no passi, sí que és cert que se n'ha fet una gestió incorrecta els primers anys a diferents nivells. A nivell del Govern d'Espanya, que s'hi va fer una correcció al desembre..., nosaltres fins al desembre no vam poder actuar, i, per tant, això al Congrés ho vam aprovar i ho vam votar, i crec que va ser un encert canviar les fórmules i les restriccions que hi havien, perquè hi posaven moltes complicacions.

Per aquí venen una sèrie de preguntes que m'agradaria fer-li. Vostè ha parlat de que només tenim certificats –i em pot corregir– un 70 per cent d'aquests 177 milions que diuen que ha gastat o que ha invertit la Generalitat. Per començar, posem les coses al seu lloc: no els ha invertit, o sigui, els ha avançat; per tant... A nosaltres ens agradaria que s'avancesin aquests milions que retornaran i se n'invertissin d'altres, però, bé. Que no tenen per què retornar-se, perquè no tot el que invertim nosaltres com a govern, doncs, ha de retornar-se, perquè el retorn és un retorn social. Això per començar, no?

Però a mi m'agradaria saber, la part que no s'ha certificat, per què no s'ha certificat. Això no ens ho ha dit. Ens parlava de que hi han alguns grups que diuen o que diem que s'han perdut 42 milions. No és que ho diguem, és que s'han perdut les oportunitats que donen 42 milions i que ens donava la Unió Europea. I no estic culpant el Govern de la Generalitat només, sinó que aquesta gestió..., ho torno a dir, sempre tot és una corresponsabilitat, i quan es fan les coses malament, doncs, es fan malament. M'agradaria saber una mica això: si s'ha fet, si no s'ha fet, i per què no s'ha certificat, no? És una sèrie de preguntes, després de fer aquesta introducció del marc, per posar sobre la taula.

Més qüestions i més preguntes sobre tot això. Hi han dades que diuen que, un cop que s'ha fet una sèrie d'accions o actuacions sobre algun dels programes..., o que algun jove del col·lectiu NOEF ha fet una acció del programa Garantia Juvenil, doncs, molts d'ells acaben abandonant o sortint de..., o acaben no tenint resultats o no acaben treballant. Quin és, realment...? Ho ha dit, però m'agradaria que especifiqués més quin ha sigut o quin és el percentatge d'inserció real no immediatament després, sinó l'any següent, d'aquestes persones que fan o que estan als programes.

Parlava també del registre central, que demanava per saber quines són totes les entitats que fan aquest pla de garantia juvenil, i conèixer, doncs, qui hi està participant. Jo els demano..., per un costat, pregunto: si el que demana és un registre central del pla, si no seria més útil que fos un registre de tot Espanya, perquè, al final, els joves es mouen. Suposo que és això, però no m'ha quedat molt clar si era central d'Espanya o només de Catalunya, d'acord? Si és..., perfecte, estem totalment d'acord en que es faci aquest registre.

Però també hi ha un altre tema que a la compareixença que feia la... Estem molt d'acord, per descomptat, que es coordini amb la resta de governs i amb el Govern central, però també es demanava, a la compareixença que es va fer a la..., jo no hi era, però sí que ho vaig veure a la Comissió de Joventut, i es parlava de la necessitat de conèixer quin és aquest col·lectiu NOEF, no?, i si s'estan fent ja treballs perquè, per exemple, l'Idescat i també l'INE, en aquest cas, puguin introduir aquesta informació a les seves, diguéssim, publicacions que es fan periòdicament. Crec que és molt important conèixer-ho ja no només estadísticament, sinó que jo crec que també com a govern, doncs, és molt important.

I preguntar també si és real, i que m'ho confirmin: tot i que m'han parlat una mica dels inscrits..., però si parlem de 230.000 persones que formen part d'aquest col·lectiu NOEF, jo he comptabilitzat, si no m'equivoco, que només el 20 per cent han participat en alguna acció del programa de garantia juvenil. Quan parlo d'«alguna acció» és alguna acció; això no vol dir que hagi sigut una acció, diguéssim, que hagi resultat positiva, per dir-ho d'alguna manera, o eficient. M'agradaria conèixer tant si el percentatge de participació és aquest, d'inscripció dins del col·lectiu, i sobretot –torno a allò d'abans– quines accions es comptabilitzen com una acció del programa: si és només fer una consulta, si és anar a inscriure's però després no participar-hi..., si es fa un seguiment de tot això.

Més temes. Sé que hi han programes experimentals. Es fan programes, i em sembla molt bé, d'innovació dins de la Garantia Juvenil. S'avaluen especialment, aquests programes? Tenen una avaluació diferent, aquests programes? I estan sent útils i eficients per als joves? Tot això, sempre des del marc que he dit abans, que, des del nostre punt de vista, no ho és, per les dades que tenim; però, bé, jo crec que aquí ho poden explicar vostès millor.

Quina implementació territorial s'està fent? S'estan utilitzant les oficines del SOC, totes les oficines del SOC, per fer aquesta implementació? Hi han carències en això? Perquè sí que el desplegament del SOC en oficines territorials, que és un assumpte que s'ha tractat per altres assumptes, doncs..., és que és important que ho coneguem, si s'està fent.

I, finalment, ja, perquè se m'acaba el temps –podria fer més preguntes, però s'acaba el temps, i, si tinc després temps, doncs, ho faré–: la Unió Europea realment dubta molt del programa de garantia juvenil, la mateixa Unió Europea, i ho ha dit. Per tant, aquí no... Jo he vist una compareixença molt positiva, potser una mica, diguéssim, deixant-ne fora els errors que s'hagin pogut cometre, no? I crec que, en aquest cas, s'ha de ser una mica més autocrític, i els demano que ho facin, perquè la Unió Europea ho és i ho ha sigut i ho està dient. I, de fet, avaluarà el programa, ho farà ara, i és possible que el canviïn i el canviïn molt, no? Per tant, una pregunta molt senzilla per acabar: funciona aquest programa, realment?

Res més.

El president

Molt bé. Té la paraula el senyor Pol Gibert, pel Grup Parlamentari Socialista. Endavant.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, president. Gràcies, consellera, directora Garau, senyor Quiroga; gràcies per la seva compareixença o sessió informativa, com en vulguem dir. Crec que és important que avui estiguem aquí parlant de temes de fons de la Garantia Juvenil. De la part, diguem-ne, del context, n'hem parlat moltes vegades a la Comissió de Joventut i en altres compareixences d'aquest tipus, amb la qual cosa tots estem una mica avesats a saber, la Garantia Juvenil, de què va, i aquí estem fent com el Govern de la Generalitat, no?

És veritat –ja s'ha comentat abans– que també hi ha un marc europeu que ens marca, i que el marc europeu potser no és el millor, també s'ha reconegut, amb la qual cosa tenim un primer marc que ja ens limita, segurament, a fer el que voldríem fer. Un segon marc és el marc estatal, que també sabem tots plegats que ens ha limitat molt, que hem tingut grans problemes pel marc que ens marcaven des de Madrid. I d'això n'hem sigut conscients, hem lluitat plegats moltes vegades per intentar canviar-ho, i la Comissió de Polítiques de Joventut també s'ha compromès a intentar anar davant del Govern de l'Estat d'Espanya per intentar encara millorar més els requisits, no? I llavors tenim la translació de tot això al marc català, que és el que avui ens ocupa una mica, per deixar altres marcs que no són de la nostra competència.

Si ens remuntem una mica a l'origen de com va començar tot plegat, tenim l'acceptació d'un programa, que era la Garantia Juvenil en aquell moment, anys 2013 o 2014, els inicis de la Garantia Juvenil. I un programa, per resumir-ho així, ràpidament, es compon de diners més les obligacions que has de complir amb aquests diners –per resumir-ho ràpidament, no? En aquell moment, ens va semblar que la Garantia Juvenil era un programa adequat, i, per tant, s'hi va optar, sabent que teníem uns diners per fer unes determinades coses i que havíem de complir uns requisits determinats.

Si no ho recordo malament –i aquí tinc, em sembla, la nota de premsa que va treure el Govern el 2014–, el conseller Felip Puig anunciava que la Garantia Juvenil es posava en marxa i que beneficiaria a 300.000 joves catalans. En aquell moment, recordem que només anava per als d'entre setze i vint-i-quatre anys, amb la qual cosa ara estaríem parlant de molts més joves que també se'n veurien beneficiats. La meua pregunta és: quants serien ara, si el poséssim en marxa? De quants joves estaríem parlant? Mig milió de joves? No sé quant és la dada, però seria molt més àmplia que la que va anunciar en aquell moment el conseller Felip Puig.

I l'altra cosa que també volia destacar: en aquesta nota de premsa i en intervencions posteriors del conseller Puig, en cap moment es va sentir cap queixa del Govern per acceptar aquell paquet de mesures, amb la qual cosa en coneixíem les limitacions, però tampoc no vam poder, en aquell moment, posar-hi cap tipus de pedaç per intentar solucionar-ho.

Cal dir que aquest tema no és un tema, diguem-ne..., que sembla que a vegades el Grup Socialista hi té aquí una banya posada i que anem intentant solucionar-ho. Per dir també coses positives en les quals, doncs, estem segurament d'acord, vam estar d'acord en la lluita de flexibilitzar les condicions d'accés dels joves al Garantia Juvenil. Va ser una lluita que vam compartir, no? I també, recentment, quan vam conèixer el tema dels 42 milions de descompromís, de seguida vam intentar reaccionar a través de la Comissió Europea per intentar que hi hagués una flexibilització de criteris per poder justificar encara més aquests milions i que no hi hagués cap tipus de, diguem-ne com vulguem, pèrdua, que es rebessin quan toquessin, com en vulguem dir, aquest tipus de fons.

Però sí que hi ha una cosa que els vull transmetre: que, per part del grup i com a diputats, també hi ha una part, diguem-ne, que ens inquieta, que és la falta d'informació, quan l'hem demanat reiteradament. En una pregunta en una comissió –em sembla que va ser a la Comissió de Joventut–, vam preguntar directament pel descompromís sobre aquest tema, i no se'ns va contestar, diguem-ne, de la manera que va ser, després, contestada. Per tant, jo també, en aquest tema en què hem anat anant i venint, de declaracions, diguem-ne, d'uns i altres sobre aquest tema, jo també hauria agraït des del primer moment que el Govern ho hagués dit clarament: «Escolteu, hi ha un descompromís per temes ics d'aquest moment, i, per tant, aquests fons..., doncs, veurem què s'ha de fer.» Perquè ens hauria evitat, diguem-ne, aquest estira-i-arronsa que portem en el debat parlamentari.

No va ser fins que ho vam preguntar per escrit, expressament, que ens ho van dir, que hi havia un risc de descompromís elevat –33-42 milions– i que ja veuríem quan seria, que encara podria allargar-se mot més. També li preguntaria: sabem de quant pot ser, finalment, aquest risc de descompromís? A quant ha arribat? Perquè allà ens ho deixaven entreveure, però no ens ho concretaven, finalment. Sabem a quina xifra pot arribar? Perquè és important, també, saber-ho.

També li vam demanar en aquelles preguntes dades de diferents partides vinculades al Fons Social Europeu referents a la Garantia Juvenil, i la resposta va ser: «Escolti, les tenen al SOC. Quan vulguin, les venen a veure.» Jo també li diria que, com a funció de dinàmica parlamentària, diguem-ne, acostuma a ser el Govern que ve al Parlament a rendir comptes, i no pas els diputats els que van al SOC a buscar els comptes, diguem-ne, no? És un principi de dinàmica parlamentària. Avui estan aquí perquè se'ls ha demanat també que compareguin, i vostès ho han fet «de *motu propi*», i també és d'agrair. Amb aquest principi, també, de transparència i d'informació prèvia, hauríem agraït que hagués sigut tot molt més fàcil, que no hagués sigut una cosa de: «Vinguin a veure-ho, algun dia quedem i no sé què.» Això hauria de ser molt més fluid, i, quan es demana per escrit, es respon per escrit, generalment.

En resum, acceptem un programa que s'anunciava a bombo i plateret en l'època de Felip Puig. No n'acuso a l'equip actual, ni molt menys, perquè no és el conseller que hi havia, però com que he vist que es compartien moltes coses que es van fer en aquella època, també la meva inquietud és evident, no?, en aquest tema. S'anuncia àmpliament un gran programa, i llavors veiem que la gestió d'aquella època potser no va ser la més adequada, pel que veiem ara respecte als fons europeus.

Llavors, també, si coneixien que la normativa que hi havia vigent no era potser la més adequada i que hi havia cert risc de que no es pogués després justificar-ho tot, per què van fer-ho així? Podien haver fet alguna altra cosa. Podien haver-ho anunciat d'una altra manera, no amb aquest bombo tan ampli, si abans, llavors, no era així.

I, també, amb tot plegat no podem obviar el context de l'atur juvenil que ens ocupa en aquest país. Les dades que han sortit avui al matí sobre l'atur són bones, les celebrem. Evidentment, segurament tenen molt a veure amb la temporalitat de la Setmana Santa, és lògic pensar-ho; però, tot i així, són bones dades i s'han de celebrar. Però hi seguim veient un tema estructural, en l'atur juvenil. Segueix havent-hi menys joves ocupats ara que abans de la crisi, i les condicions dels joves que treballen són molt dolentes, per dir-ho clarament: temporalitat, parcialitat, re que no sàpiga aquesta comissió i que no sàpiga tampoc el Govern.

Dit això, alguns comentaris també sobre el que s'ha dit durant la compareixença. Ens diuen que la Unió Europea o el *Financial Times*, diferents, diguem-ne, referents en temes de reconeixement, han reconegut la feina del Govern de la Generalitat en l'aplicació de la Garantia Juvenil, i ens sembla de celebrar i d'agrair a tots plegats. Però jo crec que hi ha una altra part que tampoc s'explica, i és que qui ha de reconèixer també aquesta feina, a part dels joves, evidentment, que són els que han d'optar a aquest programa de garantia juvenil, són altres actors que no l'estan reconeixent: el Consell Nacional de la Joventut va explicitar a la seva comissió fa poc les queixes que tenia de la Garantia Juvenil; els sindicats joves, el mateix; la Comissió de Polítiques de Joventut, el mateix. Tots coincideixen que no s'està fent prou o prou bé amb la Garantia Juvenil. Per tant, aquí hi tenim un marge per créixer evident.

I també veiem la part que ens diu l'OCDE: la Unió Europea també ens diu que l'atur juvenil a Catalunya i a Espanya és dramàtic, amb la qual cosa, diguem-ne, està molt bé que tinguem un minipunt per l'aplicació de la Garantia Juvenil, però hi tenim un punt negre molt important, en l'atur juvenil, en aquest país.

El tema dels impulsors també s'ha parlat reiteradament. Sempre ens sembla insuficient, i sabem que en fem més i sempre ens semblaran insuficients a tots plegats, no? Per què? Perquè, si hi ha un impulsor per cada mil joves aturats, sabem que és totalment insuficient. Ho sabem aquí, allà i a l'altra banda de la taula; tothom ho sap. Perquè sabem que ho són per als aturats normals; pels als joves que s'han de buscar la plaça a l'escola o on sigui encara és més complicat. Per tant, aquí seguim tenint un problema important i en el qual hem de seguir avançant, i sé que el Govern també l'està intentant solucionar, aquest tema.

Llavors, per anar finalitzant, també tinc... Comenten que van anar a la Comissió Europea també a parlar sobre com anava l'avaluació, una mica, del programa a Catalunya. Tenen algun *feedback* de si podran flexibilitzar els criteris d'execució perquè el 2014 sigui més benèvol, diguem-ne, el dictamen de la Comissió Europea? Saben com està aquest tema, si hi haurà alguna millora en aquest sentit? Perquè, al final, és el tronc que ens ocupa avui, també, i ens aniria bé saber-ho.

I també una pregunta que ens ocupa és saber si els joves que estan ocupats després de la Garantia Juvenil, que vostès ho han publicat recentment, són joves que estan treballant gràcies a la Garantia Juvenil o que van passar per la Garantia Juvenil en algun moment i després treballen. Vull dir, un jove pot passar per la Garantia Juvenil a fer una acció, segurament, bàsica, i després anar a Infojobs i trobar una feina. Fer la relació causal és complicat, no? Per tant, tampoc ens enganyem: a l'hora d'atribuir el mèrit o no mèrit o de saber si està funcionant o no està funcionant, la Garantia Juvenil, també cal saber quin impacte té. Per tant, també és important saber-ho, si és així o no és així.

I jo crec que la pregunta final, semblant a la que ha fet el company de Ciutadans, per acabar així, *por lo grande*, no?, és: estem fent tot el que podem fer amb la Garantia Juvenil? Ens estem deixant alguna cosa? Alguna cosa la podríem fer millor? Ja que tots plegats també ens faríem un favor, si ens ho diguessin com és.

Gràcies.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Ara té la paraula el senyor Joan Giner, del Grup Parlamentari Catalunya Sí que es Pot. Endavant, quan vulgui.

Joan Giner Miguélez

Bé, molt bon dia. Consellera, directora, subdirector, aquest tema de la Garantia Juvenil l'hem estat ja treballant aquí, al Parlament, uns mesos. Ha sigut un dels monotemes que hem tingut a la Comissió de Polítiques de Joventut, i els ho puc dir jo, com a president d'aquesta comissió. És un tema que vam tancar fa cosa d'un mes amb una proposta de resolució, en la qual, diguéssim, instàvem a anar a Madrid, al Govern de l'Estat, a tocar certes portes. I, alhora, crec que també és de rebut tocar certes portes de la Unió Europea. Ho dic perquè abans de començar a parlar sobre la gestió d'un programa..., perquè, al final, el que estem fent aquí, el Govern, en comptes de governar, és gestionar un programa, perquè les competències estan a la Unió Europea, diguéssim, a nivell monetari.

El que tenim és una iniciativa de la Unió Europea que té molts diners, en aquest cas, que el que fa és passar milions i milions, diguéssim, als països que estan més afectats pel tema de l'atur, i amb una sèrie de condicionants que ens lliguen de mans i peus, potser no tant com l'Estat espanyol, però ens lliga de mans i peus a l'hora de lluitar contra l'atur. Normalment amb Ciutadans tenim diferències en el tema del model econòmic; en aquest punt sí que ens hi trobem, per dir que el tema de l'atur és un tema estructural i que no el solucionarem a base de subvencions ni a base d'ajudetes, sinó que l'hauréu de tractar com un tema més transversal –tot i que no coincidim en que Ocupació hagi d'estar a Empresa, sinó que creiem que fa bona feina a benestar social; suposo que són maneres diferents d'entendre el treball o el treball entre diferents grups.

El que ens trobem ara mateix és que tenim aquestes limitacions de la Unió Europea, que segurament canviaran, i després ens trobem amb l'Estat, on el 50 per cent dels diners, diguéssim, que arriben de la Unió Europea es dediquen bàsicament a ajudar els empresaris i fer que empreses com Decathlon o Ikea puguin tenir a xavals joves com nosaltres tres mesos contractats i fent rotació de plantilla. I això no provoca que els joves tinguem treball: provoca que tinguem un treball encara més precari.

Després d'aquests dos filtres, arriba aquí a Catalunya el tema de la Garantia Juvenil, que jo crec que es fa amb una mica més de rigor. Sí que s'intenta realment innovar en els programes que es fan, i, tirant una mica de la xarxa d'impulsors municipals i de les entitats municipalistes, s'intenta tenir un *feedback* del territori.

I aquí, diguéssim, avui el tema de la sessió informativa era el tema dels milions que no estaven certificats, que jo crec que ho han preguntat suficientment, i, per tant, no entraré més en aquest tema. El que sí..., si veiem el rigor amb el qual es fan aquests programes, és un rigor que és compartit amb les diferents entitats que es fan, i en manca

una, que ho ha dit abans el company del Partit Socialista, que és el Consell Nacional de la Joventut, que reclama participar en el Consell de Direcció del SOC o als llocs on realment es decideixen les polítiques efectives. Ho reclamen, i cada cop que els portem aquí al Parlament –que últimament venen molt– segueixen reclamant el mateix, més que res per la quantitat d'entitats juvenils que tenen o que representen al seu darrere. I per aquesta coordinació directa, no només per aportar idees, que en tenen –i moltes, i bones–, sinó també per una fiscalització social del treball del Govern, creiem que seria bo tirar-ho endavant.

Després, un dels grans forats negres de la Garantia Juvenil, i crec que com a societat, és el tema de les dades i de la transparència, i no són el mateix les dades que la transparència. S'ha fet esment de grups d'investigació com l'AQR-Lab, que van venir l'altre dia, que, amb impotència, des d'un punt de vista tècnic, ens deien que faltaven dades i que tiraven de les dades d'Eurostat per poder fer estudis. Les dades d'Eurostat estan molt bé, però són poc concretes; quan baixem a nivell territorial català són poc concretes.

Aquí el que caldria és..., quins plans de reforma de l'Idescat –ja no us demano de l'INE, perquè l'INE ja..., allò està en blanc i negre, eh?– s'estan fent en aquest sentit. És una línia en la qual el nostre grup també està treballant en propostes que presentarem els pròxims dies al Parlament, i creiem que és important, no tant per aquest programa de subvencions de la Unió Europea, de la Garantia Juvenil, sinó per si realment són valentes. Si d'aquí a uns anys volem fer polítiques fortes, de transformació del sistema econòmic i de treball juvenil, creiem que s'han de tenir aquestes dades per poder-hi treballar.

Ara mateix el Govern ha anat una mica a cegues: «Tinc uns milions, saltem al camp de joc i comencem, aquí, a fer programes experimentals, i a veure com surten.» No sabem quin és el terreny que tenim, ara mateix, i l'altre és quines dades d'avaluació pòstumes tenim d'aquests programes, perquè la sensació que he tret jo d'aquests mesos de les compareixences de garantia juvenil és que, bé, estem fent programes, no sabem com sortiran i estem generant dades, però encara no tenim l'històric de dades per fer comparatives ni res. O sigui, llavors, el tema és..., no dic que sigui culpa seva, però des del minut zero s'ha de tenir tota una bateria de dades avaluatives pòstumes d'aquests programes, des dels programes que són més innovadors fins als programes que, per exemple, només tenen únicament formació, que podríem discutir si això és útil o no, i, alhora, per poder després veure quina tipologia de programes funciona, quina no, i discutir-nos, perquè ens hem de discutir políticament sobre aquests indicadors.

Com comentaven abans, podem dir que els joves aconsegueixen accedir al mercat laboral, però poden trobar la feina per Infojobs, o aconsegueixen accedir al mercat laboral amb un contracte de pràctiques, i això, doncs, vaja, nosaltres considerem que no és inserció laboral, potser vosaltres sí. (*Veus de fons.*) Llavors aquí és on ens hem de discutir, en tot cas, sobre quin criteri usen en el tema de les pràctiques –hi ha qui em diu que no–, perquè sí que és veritat que algun cop s'ha intentat justificar el fet de: «Mira, tenim gent ja inserida en el mercat laboral i...» Bé, almenys esperem que no vagin a la cuina amb el Jordi Cruz, perquè no els pagaran ni un duro, en el tema de pràctiques. En tot cas, des d'aquí (*rialles*)..., un saludo a Jordi Cruz y a sus becarios.

En tot cas, al final el que ens trobem és que això són pegats que venen molt, diguéssim, d'una manera de fer de la Unió Europea i del Govern espanyol durant molt de temps, d'anar ficant pegats a la Garantia Juvenil, diguéssim, de subvencions aquí i de subvencions allà. Creiem que el que cal sobretot és començar a crear alternatives econòmiques diferents. I posats que tenim uns recursos suficientment amplis per a aquestes alternatives econòmiques, entenent que potser hi ha les mateixes limitacions de la Unió Europea, en això..., quines iniciatives s'estan fent, o quins programes, no tant d'inserció laboral, sinó de generació de teixit econòmic social. Estem parlant de cooperatives, estem parlant d'iniciatives arrelades al territori.

Alhora, amb tots aquests recursos que ens arriben i que estem invertint als territoris, hi ha territoris no rurals en els quals podem realment activar l'economia, i no des d'un punt de vista neoliberal, sinó des d'un punt de vista d'economia social, que, al final, el que dona és, als joves, l'oportunitat de créixer i de generar la seva pròpia riquesa. Que és el que volem, diguéssim; quan tractem amb col·lectius, no volem apadrinar aquests

collectius, no volem tenir actituds paternalistes, sinó que siguin capaços de generar la seva pròpia economia a la zona dels seus propis entorns socials.

Res més. I gràcies per la seva compareixença.

El president

Molt bé. Té la paraula el senyor Alberto Villagrasa, pel Partit Popular. Endavant.

Alberto Villagrasa Gil

Sí; gracias, presidente. Rápidamente, porque debo a sustituir a un compañero. La verdad es que se considera que, cuando hablamos de reducción del paro, pues, son buenas noticias; nunca es suficiente, pero son buenas noticias.

También es verdad que el escenario nacional ayuda, con relación al desempleo en Cataluña. Recordemos que ahora mismo ya hemos superado los 18 millones de inscritos en la seguridad social; eso tampoco es casualidad. Cuando hablamos de paro juvenil..., en el último año sesenta y una personas de menos de veinticinco años han encontrado trabajo a un ritmo del 17 por ciento por encima de la reducción interanual del paro registrado, que es del 11 por ciento. ¿Es suficiente? No, es verdad, pero sí que es verdad que..., usted misma ha reconocido que el Estado también está ayudando a hacer unos programas, tiene un problema de coordinación de información, seguramente, pero yo creo que aquí todo ayuda.

Y es verdad que, cuando ustedes recurren a fondos europeos, recurren en tanto que son también parte de España, y gracias a eso pueden recurrir a unos fondos europeos. Y eso también se tiene que reconocer, porque cuando alguien pretende separarse de España, pues, ahí corre el riesgo de que ustedes hagan planear la duda o el problema de algo que se puede dar.

Dicho esto, usted criticaba..., bueno, no «criticaba», ¿eh?, diferenciaba algunos programas de otras comunidades autónomas, que decían que ustedes no estaban subvencionando másteres o la contratación... Bueno, pues, ¿por qué no? Porque también subvencionar un máster puede tener un acompañamiento. Al final, ¿cuánto cuesta un máster hoy día? A lo mejor ayudar a subvencionar un máster es dar igualdad de oportunidades a muchos jóvenes, y no solo a aquellos que se lo puedan pagar. Y hoy día es verdad que un máster..., si no tienes ayudas, pues, muchos jóvenes no pueden acceder a ello. Normalmente los másteres tienen un alto grado de ocupación, cuando se finalizan.

O, por ejemplo, la contratación. Y aquí hablamos, por ejemplo, de las empresas. ¿Qué relación o ayudas ofrecen a las empresas para la contratación? Porque las empresas no son ONG; no son ONG, es así. Yo, si formo una empresa, lo hago para tener beneficios. Y es verdad que muchos empresarios, muchísimos empresarios, ayudan socialmente porque se lo creen. Pero una cosa es ayudar y otra es caer en un saco vacío. ¿Por qué no, ayudar a la contratación? O ¿qué ayudas dan ustedes a esas empresas que quieren colaborar? Porque una empresa no es un ente abstracto –no es un ente abstracto–, la componen personas, son personas que se juegan su patrimonio para crear una empresa, para tener beneficios económicos, pero también para crear empleo.

Es decir, el empleo no se crea de la nada, no sale como las flores en un jardín. El empleo sale porque hay personas que arriesgan su patrimonio, y de ahí sale la creación de puestos de trabajo. También se pueden crear autónomos o se puede crear empleo público, pero ustedes no van a crear tantos empleos públicos como parados hay en Cataluña, por ejemplo, que sería una barbaridad. A partir de aquí, ¿qué relación tienen ustedes con las empresas para ayudar, primero, a la contratación, y, segundo, a que se puedan contratar más jóvenes?

Hablaban de que su..., la política, la base de la política, tenía dos ejes, que eran la formación y la inserción laboral, y yo creo que eso lo podemos compartir, pero sí me gustaría saber cómo tratan los casos de fracaso escolar o absentismo escolar. Es decir, uno de los problemas, una de las raíces del problema, al final, es el fracaso escolar. Entonces, a mí sí que me gustaría preguntar cómo detectan los casos de fracaso escolar antes de que se den, ¿eh?, y de absentismo escolar, y cómo se trabaja para que esa persona o ese joven..., pues, intentar evitar ya no solo el fracaso escolar, sino cuando, una vez ha caído en fracaso escolar, darle la salida que se merece para intentar entrar en el mercado laboral.

Luego, rápidamente, las valoraciones que ustedes hacen de sus programas, porque hablaban de que tantas personas se han inscrito en un programa, en el otro..., eso está muy bien. Pero, el éxito del programa, ¿cómo lo valoran ustedes? ¿Con el número de inscripciones o con el número de personas que encuentran empleo? Porque criticaban –y lo tengo por aquí– que el Estado..., para registrarse, ustedes encontraban algunas dificultades para los jóvenes, porque tenían que estar un mes sin trabajar y tres meses sin tener una acción formativa. Hombre, tampoco es tanto espacio de tiempo, ¿eh? Yo creo que no..., ese no es el problema. El problema, al final, es encontrar un empleo. Entonces, ¿cómo lo valoran? ¿Saben ustedes cuántas personas que han pasado por el SOC, en sus programas, han encontrado un empleo?

Y un dato cualitativo sería cuántas de esas personas, que han pasado por el programa y han encontrado empleo, han superado los seis meses de contratación. Porque yo creo que esta, al final –y perdone la expresión–, es la madre del cordero: ¿cuántas personas han superado esos seis meses de contratación?

Yo le hago esas preguntas. Yo creo que, al final, su programa tiene una valoración positiva, pero tiene también algunas partes que cojean. Yo creo que ustedes no han sabido vender los programas que tienen de apoyo para las empresas, porque, como les decía antes, muchas empresas están por colaborar socialmente con la sociedad, pero evidentemente no son ONG, y para ello necesitan también ayudas de la Administración para colaborar en la contratación de jóvenes. Y, segundo, la formación por la formación no sirve de nada si no tiene un objetivo final, y, por tanto, hay que saber, en esa formación que ustedes ofrecen y en la inserción laboral que ustedes ofrecen, cuál es el éxito final que tienen tanto la contratación como la contratación de media y larga duración.

Gracias.

El president

Molt bé. I, per part de la CUP - Crida Constituent, té la paraula la senyora Mireia Vehí. Endavant.

Mireia Vehí i Cantenys

Gràcies, president. Jo, en primer lloc, agrairé al diputat del PP aquesta reflexió sobre filosofia de la deontologia, diguéssim, en aquesta expressió: «una empresa no és una ONG», «una empresa no és un ens abstracte». Després vostè també ha fet una reflexió sobre les flors que neixen als jardins. Bé, les flors hi neixen perquè també hi ha jardineros, i aquí podríem començar una metàfora sobre el que és el treball i la perspectiva de classe en la valoració del treball, però no hi entrarem. En tot cas, agrair-li l'imprescindible aclariment que ens ha fet.

Un cop dit això, jo m'ubico molt en la línia del diputat de Catalunya Sí que es Pot, que m'ha agradat molt des d'on ho ha expressat, perquè ha sigut des d'un lloc molt vivencial. I és que nosaltres som d'una generació..., som segurament de les generacions més formades de la història d'aquest país, però amb els graus de precarietat estructural, diguéssim, més grans, no? Llavors, sí que és una qüestió molt vivencial, el tema de l'atur, de les oportunitats i del que suposa ser jove formada i format avui dia en aquest país.

L'altre dia vam fer nosaltres una interpellació i vam estar amb la consellera intercanviant, diguéssim, discurs, i una de les coses que nosaltres hi aportàvem o dèiem era que tant en l'estratègia catalana d'ocupació com en el cas del SOC nosaltres enteníem que la lògica no estava centrada en les persones tal com a nosaltres ens hauria agradat. I posàvem sobre la taula el concepte d'ocupabilitat, no?, que és un dels conceptes estrella de l'estratègia catalana d'ocupació i també de la Llei del SOC. I dèiem que el concepte d'ocupabilitat nosaltres no el compartíem, perquè d'alguna manera enteníem que responsabilitzava la persona de la precarietat i de l'atur, no?, en el sentit que l'ocupabilitat fa referència a com la persona ha de ser força de treball atractiva, en comptes de posar la responsabilitat en el teixit productiu i en la responsabilitat empresarial.

En aquest sentit..., i en el cas dels joves encara és més aguditzada, aquesta lògica. I ho dèiem, no?, l'atur és estructural, i, per tant, encara és més evident, aquesta reflexió. I si parlem del marc de polítiques públiques de la Unió Europea, doncs, la veritat és que la lògica neoliberal i del capital al centre encara és més evident.

Jo no m'allargaré molt, perquè els han preguntat moltíssimes coses. En tot cas, per nosaltres aquesta no és només una reflexió ideològica; és a dir, no és que ens agradi re-

flexionar sobre coses abstractes, sinó que entenem que en termes d'eficiència, en termes de treball com a garantia per al desenvolupament i com a garantia per a la vida digna, és important. En aquest sentit, la consellera posava sobre la taula..., i potser després ho ha explicat, eh?, perquè he hagut de sortir un moment, però parlava de formació i d'inserció. Ha fet referència a l'empresa Hewlett-Packard, que nosaltres no podem deixar de dir que és una empresa declaradament sionista, i, per tant, posar sobre la taula que no seria del millor perfil empresarial o que nosaltres entenem en matèria de garantia de drets humans.

I, per altra banda, vostè ha fet referència a la formació de conducció de drons, que entenem que és un dels cursos de formació perquè m'imagino que hi devia haver demanda i oferta, i s'ajunten i ja està, però també fer la reflexió que potser no seria el perfil de feina que nosaltres entendríem vinculada al treball com a garantia de la vida. En tot cas, entenem que la precarietat és la que és, que l'atur és el que és i que la gent ha de treballar i formar-se, però no podia deixar de dir-ho.

En aquest sentit, dues preguntes. Avui que tenim els responsables tècnics, no?, del SOC: com valoren vostès aquest rerefons que nosaltres entenem ideològicament totalment neoliberal, que, com deia, posa la responsabilitat en les persones i no en les empreses i el teixit productiu? Com valoren, tant des del SOC com des de l'estratègia catalana d'ocupació o des de la lògica de la Garantia Juvenil, aquest rerefons? I com ho valoren en termes d'eficàcia, d'eficiència i de futur? És el marc en el que hem de treballar en aquest país?

Ho ha dit el diputat del PSC, vull dir, tant la Garantia Juvenil com la Llei del SOC, concretament, es fan en un marc de govern on el senyor Felip Puig era el conseller d'Empresa. Nosaltres entenem que entre el senyor Felip Puig i la consellera que tenim ara hi ha bastanta diferència, sobretot en termes ideològics i de mirada del mercat de treball i de com s'han de fer les polítiques públiques. Però, com ho valoren vostès, des del SOC, en aquest sentit? Anem per bon camí o li hauríem de donar la volta? Perquè la situació de precarietat és altíssima, la misèria és altíssima, la pobresa és altíssima. No cal que repetim xifres d'atur que em sembla que tothom coneix, de desigualtat, etcètera. I ja els ho avanço: nosaltres entenem que s'hauria de modificar la Llei del SOC, en aquesta lògica.

I l'altra pregunta va..., bé, és potser la mateixa que ja ha fet el diputat de Catalunya Sí que es Pot: vostès contempen que als espais de participació no només hi entri el Consell Nacional de la Joventut, sinó...? És a dir, quina perspectiva hi ha amb relació a tota la resta del teixit organitzat juvenil? Perquè si alguna cosa tenim en aquest país són els joves i les joves organitzades, amb les coses claríssimes i amb una mirada bastant meridiana clara del que s'ha de fer amb les polítiques d'ocupació. Vostès contempen que tot aquest teixit organitzat, amb les coses claríssimes, de filiacions ideològiques molt diverses també, eh?, no només estic parlant del teixit afí, diguéssim, a l'esquerra independentista..., però vostès contempen que tot aquest teixit s'incorpori, diguéssim, en els espais de participació i decisió?

I, després, la darrera pregunta: quina...? És a dir, en clau tant d'inserció com de formació, i pensant en tota l'estructura de l'economia social, solidària i cooperativa –que, a més, des del departament s'ha fet una aposta per fomentar aquest tipus d'economia–, des de la Garantia Juvenil, com s'està treballant això i quin tipus de vincles hi ha.

Gràcies.

El president

Molt bé. I, per part de Junts pel Sí, té la paraula el senyor Gerard Gómez. Endavant.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Gràcies, president. I gràcies també a tots els compareixents, amb qui, de fet, ens hem anat trobant en les comissions de polítiques de joventut, perquè és un tema, doncs, que realment hem seguit bastant, en aquest Parlament, i crec que és bo, no?, que hi posem interès. De fet, aquesta era una de les reivindicacions que justament em sembla que era el senyor Quiroga que posava en relleu, no?, que es demanava a la Comissió Europea que no fos una qüestió efímera, sinó que quedés en l'imaginari de cada país. I, per tant, com a mínim crec que els deures en aquest Parlament els hem fet, perquè el seguiment, diguéssim, és bastant exhaustiu.

Dit això, efectivament avui tenim unes dades de l'atur positives, i, òbviament, malgrat que en puguem estar mitjanament satisfets, és evident que cal seguir-hi treballant, i això ho hem dit sempre, des de tots els àmbits. I no només nosaltres, jo crec que és una tendència a Europa: tothom voldria que no tinguessin atur, no?, en el seu estat. I, per tant, òbviament encara queda feina i camí per fer, malgrat que, òbviament, la tendència és positiva.

Bé, la senyora Garau s'hi ha referit, no?, perquè a vegades nosaltres tenim tendència a oblidar com va començar el programa de garantia juvenil i, en fi, els molts impediments que s'han tingut per poder impulsar aquest programa a Catalunya. En primer lloc, el registre únic, i aquesta ha sigut una demanda de la Generalitat, perquè a vegades... Avui crec que s'ha abaixat bastant el to, eh?, dels debats que hem tingut a Twitter, per exemple, respecte a aquesta qüestió; cosa que està bé, crec que s'ha anat més al fons de la qüestió.

Perquè, clar, quan es reivindica que, si no s'inverteixen els diners del 2014..., obviant que l'Estat crea el registre amb la Llei 18/2014, aprovada el 15 d'octubre de l'any 14, a finals d'any, i llavors es queixen de que els plans del 14 no s'han complert, quan l'Estat era qui en tenia la competència, i així a més a més ho deia l'article 91 d'aquella llei, que qui no estigués inscrit en aquest registre no té dret a formar part dels programes nacionals de garantia juvenil..., bé, és curiós, no? –és curiós.

Per tant, jo també vull posar de manifest aquests inconvenients inicials, que òbviament han llastat molt, en fi, les polítiques que s'han fet, que s'han pogut començar a fer a Catalunya, que han començat tard, perquè l'Estat espanyol òbviament aquí no ha posat en cap cas les coses senzilles, no?

Igual que amb les bestretes, i això és una altra qüestió que hem parlat, no?, que al principi era de l'1 per cent, després es va ampliar al 30; que ha sigut també una de les reivindicacions, però que en el cas de Catalunya venia també asfixiat pel sostre de dèficit, per part de l'Estat espanyol. I, per tant, teníem una dificultat afegida, atès que les bestretes no arribaven: malgrat saber que la immensa part d'aquests diners ens retornarien, doncs, com que l'Estat espanyol ens imposava aquest sostre de dèficit, en el qual la Generalitat no es podia endeutar, també estàvem condicionats a poder aplicar el programa de garantia juvenil. D'això, sembla que també ens n'oblidem, no?, la gent que critica d'una manera molt ferma com s'ha aplicat.

I fins i tot a vegades jo tinc la sensació que, diguéssim, es vol «aprovar l'examen», no?, entre cometes, fent un símil, sense preocupar-se de què passa amb els joves. Perquè quan la Unió Europea efectivament ho flexibilitza, l'octubre del 15, i diu: «Però ho heu de justificar al maig del 16», clar, sembla que, al final, volem justificar els diners, i és igual si fem programes d'un mes o del que sigui, no? Sembla que només ens preocupi aquesta vessant. Home, no, jo crec que justament la nostra tasca és la de que el programa funcioni, i funcioni perquè el jovent té les oportunitats que justament amb aquest programa es persegueixen.

I per no parlar dels requisits, que, de fet, la senyora Garau també hi ha fet referència, no? Però, en fi, això ha sigut una de les, diguéssim, dificultats que ens hem trobat, perquè més enllà de la flexibilització que es va aconseguir per poder-ho ampliar fins als vint-i-nou anys, no?, que això és una batalla que també es va tenir, més iniciàtica, hi havia la qüestió de la temporalitat, dels tres mesos per a la formació; d'un mes a nivell laboral; de les dificultats per apuntar-s'hi, perquè tothom que hagi vist com inicialment s'havia de registrar la gent en aquest *fichero nacional*, doncs..., semblava una mica, si m'ho permeten, Astèrix i Obèlix i les dotze proves, perquè..., *mails*, contrasenyes, no sé què... En fi, difícilíssim perquè qualsevol jove pogués apuntar-s'hi, és a dir, encara dificultant més que els mateixos joves poguessin afegir-s'hi.

Però, en contraposició a això, jo crec sí que cal posar en valor la feina que s'ha fet des de la Generalitat, perquè hem sigut pioners en la Garantia Juvenil. I si ens comparem amb qualsevol altra comunitat autònoma..., és més, alguna altra comunitat autònoma ha copiat, en certa manera, programes que s'han fet, iniciatives que s'han fet des de la Generalitat, i felicitant-nos, i no només les comunitats autònomes, sinó que crec recordar que l'OIT, l'Organització Internacional del Treball, al novembre, en el congrés que es va celebrar a Saragossa, va posar com a exemple de garantia juvenil Catalu-

nya, i la Comissió Europea recentment, en aquesta delegació que va anar a Brusselles, doncs, també ho va tornar a repetir.

I, és més, l'estudi que justament vèiem a la darrera Comissió de Joventut posava en relleu aquestes 2,81 actuacions –això és un mitjana, no hi ha ningú que faci 0,8 actuacions, no?–, una mitjana de gairebé tres actuacions per jove. És a dir que el programa de garantia juvenil intenta donar resposta als diferents joves, no?, a banda de amb més d'una actuació, intentant adequar-se als diferents perfils, que jo crec que n'hi ha molts i no crec que n'hi hagi que no siguin vàlids, i més en professions, diguéssim, que per al futur poden tenir una importància cabdal en molts àmbits –en molts àmbits–, no només en vídeo, sinó en tema sanitari, d'infraestructures, etcètera.

I jo crec que una de les qüestions importants, malgrat que avui jo entenc que aquest sí que ha sigut el focus, no?, en d'altres comissions..., avui a la Comissió de Treball probablement no és aquest, l'objecte, però com a mínim jo crec que sí que cal posar en relleu la col·laboració entre Treball i Joventut, que això també ha sigut pioner.

I la xarxa d'impulsors és importantíssima. Perquè, efectivament, teníem un problema per poder arribar al jovent, que no només va amb els impulsors i no només va amb les oficines territorialitzades, amb aquestes gairebé quaranta, que també –o sigui, tot el que sigui apropar-nos als joves i al territori és positiu–, sinó que també va amb iniciatives, doncs, a les xarxes socials, no?, que també ha costat, però també s'han començat a impulsar, per poder arribar als joves d'una manera més directa. I nosaltres també hem sigut el primer govern que ho hem impulsat, això. I, per tant, fer una anàlisi, diguéssim, tan reduïda, sense mirar tot el que s'ha estat fent, jo crec que ens dona una imatge probablement un pèl distorsionada.

Però, més enllà d'això, a mi, diguéssim, em satisfà la voluntat dels diputats de ser diputats, en el sentit que sovint tenim tendència a queixar-nos de tot allò que no hi tenim competència, cosa que és bona, perquè vol dir que, de la part que hi tenim competència, probablement no ho fem tan malament, però, a banda, hi ha la voluntat de poder legislar realment sobre tot allò que no ens agrada.

Perquè s'ha parlat del 50 per cent de les bonificacions, que no ens agraden. D'acord, però és la part de l'Estat, no? A nosaltres ens agradaria..., no és que «ens agradaria», és que en el nostre 50 per cent ho fem d'una manera absolutament diferent, i això és una voluntat, en fi, que jo he notat per part de tots els diputats. De fet, el portaveu de Ciutadans ha insistit a remarcar que no passaria, entenc que allò de sortir fora de la Unió Europea –no allò de la república catalana–, i, efectivament, doncs, no passarà, i seguirem amb el programa de garantia juvenil i seguirem amb els fons europeus, perquè la república catalana evidentment seguirà legislant i estant a Europa. Però, en qualsevol cas, crec que sí que és important tenir aquesta, diguéssim, voluntat de poder millorar, criticar i voler canviar totes aquelles coses que, malgrat que no hi tinguem competència, creiem que es poden fer millor.

I el company Gibert, el diputat socialista, deixava anar una pregunta interessant a l'aire, no?, sobre la xifra que va donar Felip Puig, dels 300.000 joves, etcètera, que és una reflexió interessant, però justament vàrem estar parlant d'això a l'última Comissió de Joventut, atès que l'estudi de l'AQR-Lab, de la Universitat de Barcelona, plantejava que hi havia 234.000 joves NOEF a Catalunya, 234.000 de setze a vint-i-nou –per tant, ja són menys de la xifra que vostè donava.

Però, dit això..., i ens insistia d'una manera molt clara... L'autor de l'estudi deia: «Però això no té res a veure amb la gent que es pot apuntar a la Garantia Juvenil, perquè els requisits que es van fixar per part de l'Estat no inclouen tota aquesta gent.» Per tant, ens tornem a fer trampes al solitari, com en els 42 milions, que jo entenc que sovint això té més aviat, diguéssim, un punt de propaganda política, que entenc que és legítima, eh?, per part dels grups, que no qüestionaré jo ara aquí, però quan t'ho mires i mires el que hi ha, doncs, realment es desfà com un terròs de sucre.

I, per tant, i anant als 42 milions, jo crec que la consellera ha sigut clara i rotunda, i crec que és molt important posar-ho en relleu: els diners a Catalunya s'han invertit. No hem retornat ni hem deixat d'invertir, i crec que aquest és un missatge que ha de quedar molt clar –molt clar–, claríssim. Crec que hi ha quedat, però jo com a mínim vull emfatitzar-lo: nosaltres hem invertit tots els diners i hem fet tots els programes que han estat previstos. El Govern de Catalunya els ha fet.

El retorn per part de la Unió Europea es calcula –i ho han anunciat, no?– en un 74 per cent: per cada euro que inverteix la Generalitat, es preveu que en podrà retornar setanta-quatre cèntims. Bé, perfecte; si fos més, doncs, millor, però en qualsevol cas ningú pot intentar (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) donar la imatge –i acabo, president– que aquí no s'hi està invertint, perquè és exactament el contrari: aquí tot el que s'ha plantejat s'està invertint. I, per tant, jo crec que aquest és un missatge clar.

I acabo posant en relleu la resolució que es va aprovar justament en la Comissió de Joventut –per cert, per unanimitat–, que amb la flexibilització del mes de desembre no en tenim prou. Està bé, és un pas endavant, i nosaltres som els primers en dir-ho i en reconèixer-ho –som els primers en reconèixer-ho–, però cal, i per això vam insistir en anar a Madrid, justament poder avançar, perquè encara queda molta cosa per fer en aquest àmbit.

Gràcies, president.

El president

Molt bé. Doncs, finalitzada la intervenció dels grups, té la paraula la molt honorable consellera. Endavant.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Sí; gràcies a tots i totes per les seves intervencions i per les preguntes. Evidentment, són moltes, les preguntes; per tant, intentaré englobar i fer un marc general, i anar contestant una mica a cada grup parlamentari. Evidentment, la part que s'ha preguntat als tècnics, doncs, que la responguin els tècnics, com no podria ser d'una altra manera, però segur que em deixo coses a la butxaca, i, per tant, oberts a parlar del que sigui i com sigui.

A veure, el programa operatiu d'ocupació juvenil que enteníem que veníem a explicar, el Garantia Juvenil, i, per tant, la gestió, com l'havíem fet, és 2014-2020, eh? Quan parlem d'això, evidentment, hi ha una part d'una legislatura anterior, amb un conseller jo crec que amb una idea del treball diferent de la que tenim ara, i això ho vull dir; però, malgrat això, si jo hagués estat en aquell moment on era ell, també hauria entrat al programa de garantia juvenil, perquè en uns moments en què l'atur dels joves és molt important, jo crec que en qualsevol programa europeu hi entrem. Per tant, aquí la defensa de que Felip Puig digués que hi havia tants joves a Catalunya en atur, i que, per tant, si sortia un programa europeu, doncs, ens hi acolliríem.

Segona cosa. Les normatives als programes europeus són estatals; per tant, tot el que és normativa ve de l'Estat. Els canvis que hi ha hagut de normativa han sigut gràcies a la pressió de moltes comunitats, entre elles nosaltres. Nosaltres..., l'11 de març del 2016 la mateixa directora va anar a Madrid a dir els problemes que hi havia. L'1 de juny del 2016 jo mateixa vaig enviar una comunicació a la ministra d'Empleo y Seguridad Social, igual com la vam enviar a Europa, signada per tot el consell director del SOC. Per tant, no sé si Ciutadans va signar alguna cosa o altra, però atribuir-se la resolució del desembre, tampoc, eh? Vull dir que també vam ser molts els que vam pressionar perquè es canviés i això es va canviar, eh? Això, abans que re.

A partir d'aquí, jo crec que, quan vam començar nosaltres, el 2016, vam tenir clar que el que faríem seria la normativa que ens imposava el Govern de l'Estat; volíem fer política d'estat, en el tema juvenil. Per això el desenvolupament d'aquests programes..., que fos completament diferent del que es feia en els altres llocs, amb el convenciment de que seguíem l'estratègia europea. Per tant, en cap moment a nosaltres se'ns podrà dir que no hem fet el que ens ha dit Europa.

Subvencionar màsters: l'estratègia europea diu que no es pot fer, i ho diu clarament. Hi ha alguna comunitat que ha optat per fer-ho; doncs, aquest és el seu problema, però nosaltres també centràvem tot el que eren els programes de garantia juvenil en el fet que la persona, els joves, fossin l'eix del programa; que no fossin pedaços d'un poc temps, de curta durada, sinó que fossin programes en què la formació i sobretot el seu projecte vital fossin importants perquè la inserció no fos només de quatre mesos, de sis mesos o d'un any, sinó que representés una inserció en el món de treball sota un projecte dels mateixos joves.

Per això he començat explicant que a partir d'aquells informes que teníem d'IvÀlua i de la Universitat de Barcelona, quan es varen dissenyar els programes, es van tenir en compte diferents perfils. Quina és la prioritat? Evidentment, la prioritat és inserir-se. Inserir-se ara mateix? No, inserir-se al llarg del temps. Per tant, el que volem és que els joves no solament estiguin formats amb formació formal, sinó que tinguin capacitats i que tinguin competències pròpies per entrar en un mercat laboral que no sigui el mercat precari i prou –per això aquests diferents vuit programes que representaven uns certs perfils de diferents joves.

I enteníem que la inversió en aquests programes no era solament inserció immediata, sinó també, per exemple, en el programa Noves Oportunitats, que tornessin al món estudiantil, i que, per tant, es tornessin a formar en l'educació formal quan n'havien sortit, d'alguna manera, decebuts. Per tant, per nosaltres el que era important era posar els joves en el centre i que els programes fossin de projecte de vida dels joves. Això, primer de tot.

En el model productiu, doncs, hi estem incidint, no el podem canviar. Per tant, l'efectivitat del programa..., també ho dic ara, en aquests moments, perquè tenim números del 2016, però jo crec que, com que és 2014-2020, hem d'esperar a veure l'efectivitat que té. Us en podem donar els números d'inserció, perquè ja hem dit que som una comunitat que anem avaluant aquests programes, i, per tant, ho podem dir, però el que serà interessant és veure si han adquirit les competències pròpies, si han tornat a estudiar i –l'altra cosa– si s'insereixen en un model productiu que sigui correcte.

Jo he exposat alguns exemples d'empreses; com deia, n'hi ha quatre-centes, amb les que treballem. Per tant, més enllà de la Hewlett-Packard, n'hi han moltes altres que hi estem treballant. Per tant, en un dels programes, estem treballant amb quatre-centes empreses.

No certificar: jo crec que ho ha explicat molt bé el diputat de Junts pel Sí. Per què no es podrà certificar tot al final? Perquè el 2014 i 2015 el Govern del PP va posar una llei en què tots aquells diners que posaves comptaven com a dèficit, i, per tant, no es podia avançar el dèficit, o sigui que tenim una preocupació pels temes del 2014 i 2015, per com va anar. També dir que les normatives del Govern del PP van arribar més tard que el programa. Per tant, les primeres normatives, tot i ser el programa 2014-2020, arriben a finals del 2014; per tant, implementar-los a les comunitats..., tots ens trobem igual, o sigui, no és un problema de Catalunya.

El que sí que diem és que, tan bon punt vàrem poder-hi invertir els diners, ho vàrem fer. I del que jo vinc a respondre és d'aquesta legislatura, i us puc dir que en aquesta legislatura, malgrat que estiro tot el que hi havia a la passada, perquè, ho torno a repetir, jo, si hagués estat en el seu lloc, també hauria entrat en un programa europeu, com no podia ser d'altra manera, doncs, vàrem invertir-hi els diners. És veritat que el dèficit ja era diferent, i, per tant, ho podíem fer.

I de cap manera programar perquè ens tornin aquests diners; simplement, programar perquè els joves del nostre país puguin desenvolupar el seu projecte vital de vida, i jo crec que això és la prioritat que hem donat a tots els tècnics del SOC i la visió que volíem tenir.

Falta d'informació, cap ni una. Hem donat sempre la informació. A més a més, jo crec –i amb això sí que contesto al diputat senyor Gibert– que..., no ho sé, jo m'he llegit el Reglament del Parlament, i precisament diu que qualsevol diputat pot demanar i pot anar al departament per donar resposta a sol·licitud d'informació. Per tant, jo entenc que quan se li diu: «Vingui al departament per veure la informació» no és per un tema que no s'hi vulgui anar; simplement, és al revés, és perquè hi han temes amb molts de números i molts de projectes que ocupen molt, i, per tant, per no anar amb documentació amunt i avall i perquè vostè en pugui tenir total transparència. I, aquí, si en algun moment se'm pot acusar d'alguna cosa, jo crec que no és de no tenir transparència, perquè sempre ho hem deixat molt clar, tant a totes les compareixences com a totes les preguntes: que, per la nostra banda, érem un govern obert, un govern transparent, però en especial el nostre departament. Per tant... I si ho pregunten als tècnics, els tècnics respondran, com evidentment ha passat aquí i ho veuran més tard.

El Consell Nacional de la Joventut no és membre del consell de direcció, i, per tant, també trobem que hi ha un dèficit, aquí. Per això des del Consell de Relacions Laborals,

i ja els en puc informar avui, que és una cosa nova..., hem obert una comissió de joventut en el Consell de Relacions Laborals, perquè pensem que, més enllà dels programes del SOC, el que hem d'atacar és la precarietat laboral, i la precarietat laboral..., no és solament amb programes que es facin des del consell del SOC. Per tant, hi haurà una comissió de joventut que ja hi havia sigut temps enrere i que s'havia deixat, els últims anys, de fer.

Aquest mes mateix s'ha parlat amb la Direcció de Joventut, s'ha parlat amb tots els sindicats, s'ha parlat amb el consell nacional, i tractarem el problema de l'atur juvenil i de la precarietat en el treball. De fet, serà una comissió que es dirà «Treball i Jovent», i aquí anirem estudiant de quina manera podem anar implementant noves polítiques de cara als joves amb la participació de tots i cada un dels agents dels joves. Això em sembla que és al final d'aquest mes, ja s'està preparant, i, per tant, a final d'aquest mes ja es crea..., bé, s'ha creat, la comissió ja està creada del mes passat, i, per tant, la primera reunió es fa aquest mes per poder-ho desenvolupar i no haver de fer pegats en aquests temes, sinó que tinguem el diàleg de tots i la participació de tots.

Al senyor del PP, escolti, jo diria que és «malgrat Espanya», que anem avançant. I una cosa és molt clara: vostè em parla de l'atur i em parla... Escolti, hi ha un 8 per cent de diferència a l'atur juvenil a Catalunya respecte a la resta d'Espanya. Però, a més a més, amb les dades, per exemple, d'avui, que surten, de l'atur, li podria dir que a Espanya, si no fos per Catalunya, hauria baixat molt menys, l'atur juvenil. En tinc les dades: respecte a fa un any, hauria baixat un 10,7, mentre que a Catalunya hauria baixat un 12,4, anant sols. Per tant, per això les estratègies les fem com a política d'estat, perquè creiem en les persones que tenim en el país i creiem en Catalunya per sobre de tot.

Els tants per cent d'inserció que em demanaven... Incorporar els joves, per tant, al mercat laboral és l'objectiu del Garantia Juvenil, i aquí hi serem. Al llarg del 2017 i el 2018 acabarem de completar l'avaluació d'impacte que té. Del 2016 els hi puc dir, perquè en alguns programes ja ho tenim fet: per exemple, els programes Integrals tenen un 34 per cent d'inserció –«d'inserció» vol dir que, més enllà dels sis mesos, els joves estan treballant–, i els programes Singulars, un 32 per cent. Això vol dir que funcionen molt, si tenim en compte que, per exemple, les ETT –que a algú, doncs, li agraden molt– tenen una inserció d'entre un 4 i un 7 per cent, més enllà dels sis mesos. Per tant, vol dir que aquests programes estan funcionant i funcionen molt. I l'altre, que és el programa Noves Oportunitats, que és el retorn al sistema educatiu, jo crec que és molt important també valorar-lo, i durant tot el 2017 i el 2018 ho estarem fent.

Crec que és dels programes, el Garantia Juvenil, que més satisfeta n'estic. Autocrítica, tota; l'hem de millorar i l'hem de millorar a mesura que van passant els temps, però el que sí que puc dir és que per primera vegada puc assegurar que en programes d'ocupació del SOC s'han tingut en compte les persones, s'han posat en el centre, s'han mirat els perfils i s'han pogut adequar perquè cadascú pogués escollir. Per tant, no s'han fet, els programes –com altres vegades sí que passa en el SOC–, només per tenir en compte fer un programa; aquesta vegada..., és que cada jove pugui trobar el seu. Tot això, amb les dificultats de la normativa que teníem, estatal, que no és la de l'estratègia europea.

Per tant, el que sí que els puc assegurar és que el programa de garantia juvenil continuarà –2017-2018–, com no podia ser d'altra manera, i que si podem no solament dissenyar els programes i gestionar-los, sinó anar directament a Europa, segur que els podrem certificar tots i seguríssim que no seran aquests setanta-quatre, sinó que seran molt més, els que certificarem.

Passo la paraula a la directora i al tècnic, al responsable de l'àrea –molt important–, que també alguna altra comunitat l'ha fet ara, perquè crear una estructura estable dintre el SOC, d'ocupació juvenil, no tothom ho ha fet, ni totes les comunitats, però no ens emmirallem en les comunitats, perquè en el que ens emmirallem és en els joves del nostre país.

Tota l'autocrítica; ho he dit al final de la meva intervenció, al principi, i ho continuo dient ara. Per tant, tots aquells programes que no funcionin, els canviarem en base al que demanin els joves.

Gràcies.

(El president dona la paraula a Mercè Garau i Blanes, directora del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya.)

La directora del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya

Sí. Bé, bon dia. La consellera ja ha estat molt..., ha respost pràcticament al cent per cent de les seves preguntes. Només..., afegir-hi alguna cosa puntual.

Per exemple, sobre la implementació territorial, dir-vos que en totes les convocatòries justament s'ha previst, des del sistema de concurs, que tots els programes poguessin estar presents a tot el territori, de manera que hi havia sempre punts afegits en aquells que estaven en un territori que s'oferien per donar servei en un territori on no hi havia cap altre operador, i que amb els punts dels impulsors també s'ha procurat cobrir absolutament tot el territori.

També dir-vos que, per exemple, les preguntes que ens va fer..., aquí responc al diputat Pol Gibert, que li varen respondre que podia venir al SOC i li explicariem tot: primer, que és una norma que està prevista en el Reglament, no ens sortim del que preveuen les normes de comunicació del Govern amb el Parlament, i, segona, que era justament per tenir l'oportunitat, tant vostè com nosaltres, de poder-hi aprofundir molt més que en un debat així, on, per qüestions de temps i de manera de comunicar-nos, és molt més difícil.

Respecte a la utilitat dels programes, de si són útils, de si funciona aquest programa, i a la utilitat, si estem fent tot el que podem fer, amb la Garantia Juvenil, només afegir que estem en revisió contínua del que estem fent. O sigui, no hi ha res que donem per bo i acabat, sinó que realment estem en una actitud d'escolta a les entitats, estant amb elles, acompanyant-les, i anem adequant cada un dels errors que per descomptat podem cometre..., anar-los adequant, anar millorant.

Respecte al concepte de treball, diputada Vehí, em sembla interessantíssim, aquest debat sobre la responsabilitat del fracàs, on posem l'accent de la responsabilitat d'un fracàs, que probablement té una gran part sobre el model productiu i no sobre la persona, que pot ser víctima, eh?, de tot un sistema, evidentment. Però, en això, només dir-li, a nivell pràctic, perquè no crec que aquest sigui el lloc on filosofar, dues coses pràctiques: primera, que nosaltres fem un treball amb el jove molt important de capacitació, no com a element o agent productiu, sinó com a element que capacitem en la seva millora de capacitació emocional. És a dir, nosaltres amb el jove treballem el seu apoderament: que se senti segur d'ell mateix, que pugui interlocutar com una persona adulta i com una persona amb tota la seva autoestima, fins allà on puguem arribar, perquè realment se senti segur quan hagi d'interlocutar amb les empreses, quan hagi d'interlocutar amb el sistema productiu.

A més a més, introduïm a partir d'enguany mòduls de formació, per exemple, sobre violència de gènere. Dins de tots els programes d'ocupació juvenil, tindran un mòdul per tractar un tema que ens sembla que entre els joves també és molt important, i que, per responsabilitat, hem considerat que també hi havia de ser, perquè no abordem el jove com una entitat productora, com un ens productor, sinó com una persona.

I aquí passo la paraula al meu company, al Jesús Quiroga, que acabarà de completar respostes.

Gràcies.

(El president dona la paraula a Jesús Quiroga, subdirector de la Secretaria Tècnica del SOC i responsable de l'Àrea d'Ocupació Juvenil.)

El subdirector de la Secretaria Tècnica del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya i responsable de l'Àrea d'Ocupació Juvenil

Doncs, quasi no em queda re per dir. Jo recupero una invitació que els vam fer a l'última compareixença a la Comissió de Joventut, que és que surtin del Parlament i vinguin a veure els programes, vinguin a veure els joves, vinguin a veure el que estan fent. Vagin a Tremp, vagin a Figueres, vagin a tot arreu, a veure el que estan fent les entitats, els ajuntaments, el treball en xarxa amb les empreses; les ajudes que donem a les empreses amb programes d'ajuda per a l'ocupació, que impliquen un 60 per cent d'inserció o un 90 per cent d'inserció en empresa, en «Fem ocupació per a joves». Per tant, és important que coneguim de primera mà el que estan fent els joves, perquè és la millor manera de conèixer els programes i la realitat d'aquest país.

Contestant a la diputada Mireia Vehí, doncs, el mateix: l'apoderament del jove. És un canvi de paradigma, un canvi de lògica de treball dintre del SOC. Els programes de garantia s'han vist des de la perspectiva de que el jove actualment no és el jove de fa

deu, vint, trenta anys, sinó que és un jove que entra i surt, amb unes dificultats socials, unes dificultats econòmiques, i el que volem és col·locar el jove en el centre i que decideixi el seu propi projecte. I, a partir d'aquí, les entitats o el projecte giren al voltant de les decisions que ha pres el jove.

Treballar directament amb el Departament d'Ensenyament la reforma de les unitats educatives compartides, com un pont a les Noves Oportunitats, és un canvi de paradigma en la manera de treballar entre Treball i Ensenyament, cosa que ha fet que diferents webs siguin amb una metodologia de Noves Oportunitats per facilitar aquest accés dels joves d'un costat a l'altre i que no els perdem pel camí, dels setze als divuit anys.

Llavors, és un tractament a la diversitat en la nova programació del Servei d'Ocupació de Catalunya i el PDPO, i els parlo com a secretari tècnic: veuran un canvi importantíssim en la manera de treballar les dades, en la manera d'analitzar la problemàtica, per buscar solucions i receptes a mida dels ciutadans. Llavors, és un canvi de metodologia que, en l'experimentació de garantia, implica canvis en molts dels programes del Servei d'Ocupació de Catalunya.

Per tant, jo només..., convidar-los a que ho coneguin directament: parlin amb els joves, o sigui, ens obrim totalment perquè puguin parlar amb els joves i vegin la feina que estan fent els professionals. I, des d'aquí, un agraïment a tots els professionals que vint-i-quatre hores el dia tenen el telèfon disponible per a aquests joves que tenen diferents problemàtiques: en alguns programes hem tingut suïcidis, en alguns programes hem tingut problemes relacionats amb salut mental... Hem entrat dins el programa de salut mental de la Generalitat per treballar aquestes problemàtiques que s'han detectat i han aflorat des dels programes de garantia.

I, per tant, la millor manera de conèixer els programes i de valorar si funcionen o no funcionen és veure'ls directament.

Gràcies.

(El president dona la paraula a Dolors Bassa i Boll, consellera de Treball, Afers Socials i Famílies.)

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Per acabar, només una cosa que té a veure amb la transparència. A la web del SOC trobareu tot el que és l'avaluació de tots els programes; per tant, podeu entrar-hi.

I, per altra part, al diputat Joan Giner, de Catalunya Sí que es Pot, estem canviant..., suposo que ha vist..., l'observatori que abans era l'Observatori de l'Ocupació ara és l'Observatori del Treball i Model Productiu. I, per tant, hem anat canviant ítems i mesures, i algunes d'elles, més enllà de l'Eurostat o de l'INE, les trobaran en aquest observatori, que hi són. De tota manera, si en veu alguna altra que seria interessant que tinguéssim, estem oberts a anar-n'hi posant, com ho estan fent les empreses, que ens estan dient què hi volen tenir per poder fer..., i grups de joves i entitats. Per tant, estem fent un observatori obert a tothom amb la participació de tothom.

Gràcies.

El president

Sí, el senyor Pol Gibert m'havia demanat la paraula. Per què em demana la paraula, senyor Pol?

Pol Gibert Horcas

Per un aclariment, perquè només volia saber una cosa concreta, i així ho matem, ja.

El president

Endavant.

Pol Gibert Horcas

No sé si no ho he entès o no ho he pogut detectar, perquè són molts temes: amb relació a la Comissió Europea, han pogut saber alguna cosa del tema de flexibilitzar els criteris pel tema de justificar la despesa de l'any 14? Com que en vam parlar..., saber si hi ha hagut alguna gestió en aquest sentit.

I l'altra és: jo voldria saber, i deixar-ho clar d'una vegada, quina conseqüència té el descompromís d'aquells fons. En té alguna? No en té cap? Perquè a vegades sembla que no en té cap, tampoc, no? *(Veus de fons.)* El descompromís dels fons del 2014, el que parlàvem dels 42 milions, té alguna conseqüència pràctica per a la Generalitat? Ho haurà

d'abonar? Els hi abonarà, la Comissió Europea, a ells? *(Veus de fons.)* Re de re, no té cap conseqüència. O sigui, és igual fer-ho bé que no fer-ho bé, en aquest cas. *(Veus de fons.)* Per això, vull dir que sembla, a vegades, que si no ho fas bé és igual, no? Vull dir, quina conseqüència té, pràctica, per a la Generalitat, si l'afectarà d'alguna manera.

(El president dona la paraula a Dolors Bassa i Boll, consellera de Treball, Afers Socials i Famílies.)

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

No. A veure, la relació amb Europa la tenim, eh?, i ho fem en base a l'estratègia europea; per tant, hem anat comentant tots els temes. Però, com molt bé saps, Europa són els estats, i, per tant, hem de seguir la normativa estatal. Per tant, tots els canvis que hi puguin haver es fan per normativa estatal. No la podem fer directament, en aquests moments; esperem que aviat sí. Això, per un costat.

I, per l'altre, no és fer-ho bé o fer-ho malament, sinó que no certificarem allò del 2014, perquè no es va fer. No és que es fes malament, és que no es va fer. Del 2014 no hi ha cap política feta, de joves. Si mires l'anunci, l'anunci diu que es farà després; per tant... O sigui, per nosaltres és com si el programa l'haguéssim començat el 2015, finals del 2015. Per tant, el que sí que tenim és..., i la valoració de tot el que hem fet en aquesta legislatura. La resta de la legislatura..., el programa és 2014-2020. Per tant, no s'ha fet, i no s'ha fet aquí però no s'ha fet enlloc. Vull dir que no és un problema només de la comunitat..., en aquests moments comunitat de Catalunya, sinó que és de totes les comunitats. Per tant, això serà un problema de l'Estat. Que poden compensar-ho amb altres coses, perquè l'Estat, com que té normatives i pot fer..., per exemple, ho pot compensar amb bonificacions que s'hagin fet en empreses, que aquí ni s'ha fet ni crec que ho volguessin fer.

(Veus de fons.)

El president

Molt bé. Senyora Vehí, per què em demana la paraula?

Mireia Vehí i Cantenys

Per contestar un tema concret. Tot el tema de la reflexió sobre l'ocupabilitat no és filosofia; bé, sí, podem portar-ho al terreny de la filosofia, però no anava per aquí. No anava per aquí, perquè jo ja no soc tan jove, no?, tampoc n'estic tan lluny, però és que si volen els explico tot el seguit de feines que he fet jo a la meua vida amb una formació més aviat alta. Jo o els meus amics: hi ha feines com, no ho sé, patinadora dins d'un supermercat per repartir trossos de formatge, i això és així. I fa riure, però és que és així, vull dir que nosaltres hem crescut amb això.

O posadora de tanques. És que l'altre dia vaig fer una enquesta, amb els meus amics, abans d'entrar a fer la interpellació, i és que la gent treballa de coses..., nosaltres treballlem de coses... L'ocupabilitat no és una reflexió filosòfica abstracta; és... La reflexió que jo li intentava fer...: no és només això, sinó que la consellera abans ha dit que hi ha un 34 per cent d'inserció laboral en matèria de garantia juvenil de més de sis mesos; d'acord. Vostè deia: «No és només filosofia. A més, nosaltres el que fem és apoderar-los perquè se sentin segurs a l'hora d'interlocutar amb les empreses, formació en violència de gènere, etcètera.» Està molt bé. El que passa, que tornem a posar –i jo mantinc la crítica, des de l'enfocament que ella ha contestat, almenys– la responsabilitat sobre els joves i les joves, que no només hem d'estar ultraformats, tenir dos màsters, tres postgraus i no sé quantes llicenciatures, sinó que ara, a més, hem d'estar perfectament apoderades per poder plantar cara a unes empreses que estan precaritzant la força de treball, i més la dels joves i les joves. I l'emprenedoria –i acabo, deu segons– com la nova metàfora de: «Busca't la vida, que et condemnem a l'autoocupació, perquè aquí no hi ha feina per a tots i per a totes, perquè les condicions són ultraprecàries.»

Dit això –i acabo–, nosaltres, hi insistim, creiem que s'ha de modificar la Llei del SOC, i que totes aquestes reflexions que vostès consideren que són filosofia, o que ho han dit des d'aquí, són clau, aquí.

Gràcies.

El president

Té la paraula la consellera per tornar a contestar a la contesta. *(El president riu.)*

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Sí, només per acabar. Per això he explicat que són dues coses diferents. Avui la intervenció era de la Garantia Juvenil, i la Garantia Juvenil és la inserció. I, per tant, no ho hem volgut fer –ho he dit molt clar– com a pegats, sinó com a projecte per a les persones.

Per exemple, a vostè li ha sobtat allò dels drons, i, en canvi, hi havia gent que volia fer aquest projecte de vida i no tenien lloc on fer-lo. Per tant, jo estic molt satisfeta que se'ls pogués donar la formació en conducció de drons i que tots hagin trobat feina. I han trobat feina no per a tres mesos, sinó per a més mesos. Per què? Perquè era un projecte propi d'ells. Jo crec que hem d'anar centrant-nos en això.

I l'altra és com ataquem la precarietat, que aquest és un altre tema. I per això els deia que des del Consell de Relacions Laborals hem impulsat aquest grup, per poder atacar directament la precarietat i mirar quines mesures podem fer directament amb la participació de tots els joves, eh? Són dos temes diferents. Tots voldríem atacar la precarietat immediatament, però jo crec que és un tema també estructural, que haurem d'anar canviant de mica en mica.

Gràcies.

El president

Molt bé. Doncs, moltes gràcies, consellera, senyora Mercè Garau, senyor Jesús Quiroga, per les vostres compareixences.

En tot cas, fem un petit recés de cinc minuts o màxim..., sí, cinc minuts. Els portaveus i els substituïts de portaveus, si us podeu atansar un momentet, que comentarem... (*Veus de fons.*) Sí, correcte, ara ja tenim el portaveu, el Marc Vidal.

I fem això, o sigui, fem aquest recés de cinc minuts, i retornem a la comissió per respondre a les preguntes a la consellera. Endavant.

La sessió se suspèn a un quart d'una del migdia i tres minuts i es reprèn a dos quarts d'una i set minuts.

El president

Bé. Reprenem la comissió.

Preguntes al Govern (retirades)

311-00073/11, 311-00229/11 a 311-00239/11 i 311-00242/11

En aquest cas, doncs, serien les preguntes al Govern a respondre oralment per la consellera Bassa.

Abans de tot, clarifiquem que hi han hagut algunes de les preguntes que s'han retirat. Concretament, si no m'equivoco, la 5.1, la que fa referència a Delphi, es retira; després, la 5.6, que, tot i estar agrupada, doncs, també es retira, sobre el SOC, sobre el Servei d'Ocupació de Catalunya; després, també es retira la 5.16, sobre el programa del Fons Social Europeu, l'avaluació del programa Fons Social Europeu; la 5.19 també es retira, sobre la coordinació entre l'Agència per a la Competitivitat de l'Empresa i el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya. I...

(*Pol Gibert Horcas intervé sense fer ús del micròfon.*)

El lletrat

Tot el bloc aquest. Tota la primera...

El president

Es retiren. (*La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies diu: «Ah, tot el bloc?» Veus de fons.*)

El lletrat

Sí, del SOC. (*La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies diu: «Tot allò del SOC.»*) Tot allò del SOC. Ha quedat... (*Veus de fons.*) Ja està.

El president

Per tant, començaríem per la 5.17, no? (*Veus de fons.*) Ah, sí, perdó –perdó.

Pregunta al Govern sobre els expedients de regulació d'ocupació del 2011 ençà

311-00076/11

Molt bé, doncs, iniciem amb la pregunta 5.2: pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els expedients de regulació d'ocupació del 2011 ençà. Té la paraula el senyor Joan García, del Grup Parlamentari de Ciutadans. *(Veus de fons.)* Ah, perdó, Lorena..., García? *(Veus de fons.)* Roldán –disculpa.

Lorena Roldán Suárez

Gràcies, president. Bé, moltes gràcies també a la consellera, doncs, per haver vingut avui a comparèixer, que aquest fet ha permès que li puguem realitzar aquestes preguntes avui. Bé, respecte als ERO, els expedients de regulació d'ocupació, ens agradaria saber l'evolució d'aquests ERO que s'han dut a terme des del 2011 fins a l'actualitat. Voldríem saber com han acabat, aquests expedients de regulació. I d'aquests ERO que s'han efectuat, voldríem saber també quins d'ells han acabat en el tancament definitiu de l'empresa.

En aquests casos de tancament definitiu, o en els casos d'acomiadament de treballadors, un altre dels dubtes que teníem és què ha passat amb aquests treballadors que han perdut la feina a conseqüència, doncs, d'aquests expedients de regulació, si des del seu departament s'han fet propostes de recol·locació d'aquests treballadors.

També voldríem saber si tenim dades sobre el percentatge de treballadors que han aconseguit feina després de ser acomiadats arran d'un ERO, perquè sabem que és un col·lectiu, sobretot el de majors de quaranta-cinc anys, doncs, que ara mateix hi tenim un problema a l'hora de recol·locar-los una altra vegada al mercat laboral.

Respecte a aquestes persones acomiadades, no sé si el seu departament té algun pla d'acció amb mesures concretes destinades precisament a aquest col·lectiu. Si és així, doncs, ens agradaria també que ens ho detallés. Si s'han fet propostes de reindustrialització..., i també ens agradaria saber la seva opinió sobre si creu vostè que la darrera reforma laboral ha influït en aquests ERO, si són conseqüència d'aquesta reforma, si els ha facilitat o si els ha provocat.

I, ja per últim, respecte a aquesta primera pregunta, ens agradaria saber si aquest repunt que ha experimentat l'economia els darrers temps ha provocat una disminució en els ERO, que sembla ser que és així, però, bé, tenim notícies preocupants, com per exemple de l'empresa Bic Graphic, que afecta, doncs, 168 treballadors tant a Tarragona com a la Granada. I, per tant, ens agradaria saber quina és aquesta evolució, si hi ha hagut una disminució o quines dades té ara mateix el departament al respecte.

I, en principi, sobre aquesta primera pregunta ja estariem.

Gràcies.

El president

Té la paraula la senyora Dolors Bassa. Endavant.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Sí. L'evolució dels ERO des de..., vostès em demanaven des del gener del 2011 fins al 2016. Jo li puc dir que l'any 2011 hi va haver 3.367 ERO. Llavors hi va haver un repunt, que varen augmentar, evidentment, per la crisi. El 2012, pràcticament el doble, 5.800; el 2013, 3.790. I llavors han anat baixant de manera molt ferma: 2014, 1.600; 2015, 800, i 2016, 500.

D'aquests, també hi podem distingir entre la part temporal i la part de rescissió. Li puc dir que, aquest 2016, 370 han sigut temporals i 147 de rescissió. No vol dir que aquests hagin acabat tots en tancament d'empresa, eh?, perquè quan un ERO és de rescissió pot ser per a uns treballadors i prou, cosa que vol dir que, de la relació del que hi havia el 2011 amb el que hi ha ara, el 2016, són una sisena part, només, els ERO que hi ha. Per tant, han baixat molt.

Si tenim en compte el nombre de treballadors, exactament el que tenim ara també és una sisena part; per tant, va en consonància. L'any 2011 parlàvem de 43.900 temporals i que n'havien rescindit 9.992, i en aquests moments, l'any 2016, 6.425 han estat ERO per a treballadors temporals i 3.500 ho han patit per rescissió.

Els expedients..., la diferència que hi havia abans de la legislació i de les reformes és, com a mínim, que l'Administració hi podíem ser per fer de mediador i d'àrbitre, i en aquests moments no hi som. Per tant, jo crec que és una de les grans dificultats, l'última reforma laboral, sobretot quant a competències de l'Administració, que ens permetia poder mitjançar i ara, en canvi, no. Altra cosa també és com interpretem el tema dels ERO d'organització, els tipus organitzatius o què són..., quan és organitzatiu, quan no ho és, i, per tant, com es va variant, però en aquests moments no hi podem fer absolutament res, perquè la legislació laboral última que té a veure amb els ERO, la normativa laboral, diu que és un tema d'empresa i treballadors, i, per tant, l'Administració simplement hi gestionem l'ERO.

Polítiques que hem fet amb els treballadors que han sortit de l'empresa: si són de rescissió, hem fet aquest any, des del departament, i, per tant, des del Servei d'Ocupació de Catalunya, programes per a tots els sectors i programes per a totes les edats. Per tant, vol dir que...

El president

Hauria d'anar acabant, consellera.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

...dels de més de quaranta-cinc anys, n'hem inserit molts.

El president

Molt bé. *(Veus de fons.)* Ah, sí. Endavant –endavant–; i tant. Té la paraula la senyora Lorena.

Lorena Roldán Suárez

Gràcies, president. Bé, gràcies, consellera. Ha estat vostè bastant prudent, quan ha parlat de la darrera reforma laboral. S'ha queixat de que ara mateix hi han dificultats, perquè amb aquesta reforma se li han tret competències a l'Administració. Ens imaginem que ha sigut així de prudent perquè no el seu partit en concret, però sí el partit amb el que estan governant, Convergència, va contribuir a que aquesta reforma, doncs...

El president

Hauria d'acabar, eh?, si us plau. S'ha acabat el temps, ho sento. *(Veus de fons.)* Són dos minuts i mig per pregunta i dos minuts i mig per resposta. Es poden esgotar els dos minuts i mig a la primera intervenció o a la segona, o en les que calgui. D'acord?

Lorena Roldán Suárez

Sí. Vaig entendre que, del primer bloc, les dues primeres eren cinc minuts, i la darrera pregunta és molt curteta, per això vaig fer el càlcul així. *(Veus de fons.)* Sí? L'altra pregunta serà molt curta, perquè vaig calcular el temps de les dues preguntes juntes.

El president

D'acord. Doncs, en tot cas, donaríem la possibilitat de resposta a la consellera.

Lorena Roldán Suárez

Doncs, agraeixo la decisió. Bé, continuo. Nosaltres, com vostè ja sap, consellera, no ens conformem amb les dades actuals que tenim d'atur ni amb aquestes dades que ens ha donat, tampoc, tot i que hi ha hagut una disminució dels ERO, però...

Entenem que és necessari dur a terme un canvi del model productiu, un model basat en l'economia del coneixement. Hem de ser capaços de generar espais d'innovació i de desenvolupament empresarial. Hem de fomentar un model productiu més flexible i més igualitari. Hem d'aconseguir que aquelles persones que estan fora del marc laboral, com aquestes persones que han estat acomiadades a conseqüència d'aquests ERO, o per qualsevol altra raó, doncs, puguin tornar a entrar en aquest mercat laboral sense dificultats, sense aquestes dificultats amb les que ens trobem ara mateix. Hem de canviar el model perquè també permeti generar oportunitats per als més joves.

Avui mateix hem parlat de la Garantia Juvenil. És cert, ho va dir la consellera, el mes d'abril la consellera ja va demanar al Govern que es flexibilitzessin aquests criteris. Nosaltres des del nostre grup, a Ciutadans, també ho vam fer al desembre, amb una moció, la número 77; s'ha fet també des del Congrés dels Diputats, pel nostre grup, i, evidentment, també s'ha fet una proposta recentment des de la Comissió de Joventut.

I, per tant, el que creiem és que s'ha de fer aquest canvi de model, i ens agradaria saber, doncs, en quin sentit està treballant el seu departament.

Gràcies.

El president

Té la paraula la consellera. Endavant.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Li repetiré el que he dit abans. Compartim que el model productiu que tenim ara no és el que hauríem de tenir. Potser no compartim el tema de flexibilitat. Nosaltres entenem la flexibilitat ben regulada entre treballadors i els empresaris; per tant, que això és l'empresa qui...

Però sí que compartim que hi ha d'haver més oportunitats per als joves, que hem de donar oportunitats a la gent que surt del centre de treball perquè tingui possibilitats, i això només es pot fer amb formació, inserció i programes mixtos. I a final d'aquest mes presentarem la nova programació del Servei d'Ocupació de Catalunya tenint en compte tots aquests temes.

Gràcies.

El president

Molt bé.

Pregunta al Govern sobre el reforç de la inspecció laboral per a garantir el compliment de les condicions laborals

311-00226/11

Pregunta 5.3: Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el reforç de la inspecció laboral per a garantir el compliment de les condicions laborals. Té la paraula el senyor Pol Gibert. (*Veus de fons.*)

Pol Gibert Horcas

Amb el seu permís, president.

El president

Endavant.

Pol Gibert Horcas

Intentarem no ser molt llargs, perquè tenim moltes preguntes; per tant, anirem de cara a barraca. És sabut que aquest Parlament i també el Govern tenen una preocupació evident pel tema de reforçar la inspecció de treball en diferents àmbits. Hem vist diferents actuacions en diferents sectors que estaven, diguem-ne, bastant deseparats, i actualment, arran de mocions al Parlament i d'iniciatives diverses, i també a iniciativa del Govern, doncs, s'ha hagut de reforçar l'actuació en aquest sentit.

És per això que li volíem preguntar, consellera, si té previstes accions de reforç per al personal de la inspecció de treball, que alguna vegada també ens ho ha comentat, i també si té previst redirigir l'actuació d'aquest personal cap a accions prioritàries, com el departament alguna vegada també ha insinuat.

El president

Té la paraula la consellera. Endavant.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Realment, intensificar la vigilància en les condicions de treball, sobretot en matèria de seguretat i salut laboral, és una de les prioritats. Per això hem incorporat a la inspecció de treball divuit nous tècnics habilitats. Però, com vostè sap, el personal de la inspecció de treball no pot ser personal propi. Les oposicions es fan a l'Estat; per tant, hem demanat el màxim d'inspectors. El procés de selecció de les oposicions dura dos anys. Per tant, tots els que ens arriben aquest any són els que s'havien demanat a la passada legislatura, que no són els mateixos que hem demanat ara.

Per tant, n'incorporarem el màxim, però sí que estem treballant de manera coordinada també amb l'Institut Català de Seguretat i Salut Laboral. La incorporació ja s'ha fet el mes de gener, i ja tenim la primera reunió d'avaluació de com va la relació en-

tre els inspectors i els tècnics habilitats aquesta setmana mateix, després de dos mesos d'haver-s'hi incorporat.

El president

Té la paraula el senyor Pol Gibert.

Pol Gibert Horcas

També li volia comentar que, quan parlem amb inspectors de treball, ens fan arribar dues reflexions. Una, que segurament cal més personal, que és evident, però també es queixen de que la direcció en què s'està fent inspecció potser no és la més adequada per perseguir el frau en els diferents sectors.

Per tant, també volia saber quina és la seva opinió, si estan canviant també les direccions de les prioritats del departament per intentar combatre el frau d'una millor i més eficient manera.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

No sé d'on treu la informació, però a mi no m'ha arribat exactament la mateixa. Com sap, les actuacions de la inspecció de treball són de dues formes: les planificades i les de demanda. Precisament ara en tenim moltes més de demanda. I el que sí que li puc dir és que intensificarem un tema, que són les denúncies per una bústia, que puguin ser denúncies anònimes, que seran acollides per cada un dels inspectors. Per tant, aquesta és una novetat. Ja la tenim en el web, però ara estem fent una planificació perquè es pugui fer més...

Per tant, l'ordre que tenen de la inspecció és actuar al màxim, tant d'una manera planificada com, sobretot, en les denúncies i demandes que hi hagi. Per tant, no entenc que no sigui l'adequada, perquè precisament, si és a demanda dels treballadors i dels centres de treball, doncs, és l'adequada.

El president

Molt bé.

Pregunta al Govern sobre el desenvolupament de l'Agència Catalana de la Inspecció de Treball

311-00227/11

Pregunta 5.4, a respondre oralment en comissió sobre el desenvolupament de l'Agència Catalana de la Inspecció de Treball. Té la paraula el senyor Pol Gibert.

Pol Gibert Horcas

Bé, seguiré amb el tema de la inspecció de treball. Suposo que també és conegut pel departament que el 2010 s'aprovava la Llei que desenvolupava, en teoria, l'Agència Catalana de la Inspecció de Treball. No n'hem sabut gaire més cosa, i volíem saber quin és el capteniment del Govern sobre aquest tema.

El president

Té la paraula la consellera.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Quant a l'Agència Catalana de la Inspecció de Treball, no s'ha pres cap mesura, perquè vostè sap que el 27 de gener del 2014 es va derogar, precisament, la disposició que marcava, doncs, l'agència catalana del 2010, i, per tant, totes les mesures que s'han fet no tenen res a veure amb una agència d'inspecció de treball.

Per tant, tenim la relació amb la inspecció de treball com una direcció més..., el que és la inspecció de treball i prou. No hi ha cap agència.

El president

Té la paraula el senyor Pol Gibert.

Pol Gibert Horcas

Sí; gràcies, consellera. Donats els «tempos» en els quals es va crear la llei, després derogar i l'actual legislatura que hi ha en marxa, creu vostè que seria convenient recupear una idea com aquesta per combatre més eficientment la lluita contra el frau laboral?

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Jo crec fermament en la feina que estan fent els inspectors de treball. Jo crec que és un cos que és autònom, de govern; per tant, les directives les tenen directament com a inspecció de treball. I, per tant, no veig la necessitat de crear una agència catalana d'inspecció de treball en aquests moments.

Estan treballant coordinadament, la Inspecció de Treball de Catalunya i la Inspecció de Treball de l'Estat, perquè tenim competències que encara no són pròpies. Jo crec que l'agència d'inspecció de treball l'hem de tenir quan tinguem les competències pròpies, que puguem actuar en tots els nivells. De moment, ens hem de coordinar.

El president

Molt bé.

Pregunta al Govern sobre el reforç del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya per a garantir i fomentar les polítiques actives d'ocupació

311-00228/11

Pregunta 5.5: Pregunta al Govern sobre el reforç del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya per a garantir i fomentar les polítiques actives d'ocupació. Formula la pregunta el senyor Pol Gibert, del Grup Parlamentari Socialista.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, president. Aquí sí que té competències plenes per tenir més personal, per tant, sí que l'hi pregunto directament. Sabem, i hem tingut en aquest Parlament el debat en diverses ocasions, que la ràtio d'atencions del Servei d'Ocupació de Catalunya respecte als ocupats, per exemple, per posar-ne un exemple, no és la que hauria de ser, la recomanada per l'OIT o per altres organismes internacionals. Per tant, som conscients de que segurament no es pot assolir l'objectiu a curt termini, perquè és una inversió molt important, però volem saber si es tendeix cap aquí, si hi han recursos perquè així sigui i si haurà atenció més personalitzada de cara als aturats.

(El president dona la paraula a Dolors Bassa i Boll, consellera de Treball, Afers Socials i Famílies.)

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Sí. Com vostè ha dit, és veritat, el SOC és el centre de governança del nou sistema d'ocupació i és l'organisme públic del Govern per, mitjançant la concertació –i jo crec que això ha de quedar molt clar– amb els diferents actors, coordinar tot el servei ocupacional.

Actualment es mantenen tots els nomenaments i interinatge, els cent nou tècnics del programa d'avaluació de l'ocupació, més seixanta-quatre efectius que donaran suport a l'orientació. Per tant, anem per augmentar els efectius. I en el programa de la Garantia Juvenil, que en parlàvem abans, hi han trenta-una places noves, que és aquesta àrea que s'ha creat, i, a més a més, setanta-tres efectius nous que hi hem incorporat en aquest 2016, a finals del 2016.

Hem reforçat els serveis d'orientació professional, també, amb la incorporació de cent deu tècnics orientadors a les oficines per a un període de tres anys –per tant, és gent que s'hi ha incorporat, nova–, i tot el suport perquè vagi augmentant d'una manera gradual, perquè pugui ser sostenible.

El president

Vol intervenir, senyor Pol Gibert? *(Veus de fons.)* Endavant.

Pol Gibert Horcas

També afegir que sap vostè que al principi d'aquesta legislatura hi va haver certa polèmica amb els directors del SOC, amb l'informe que van presentar ells, i, per tant, també es va demanar tenir dades pròpies, del SOC o del departament, sobre aquests temes.

També agrairíem saber si hi ha algun tipus d'informe similar que es va demanar en aquell moment, per tenir dades, diguem-ne, de la font oficial, i no parlar de diferents col·lectius que poden tenir un interès en aquest tema.

(El president dona la paraula a Dolors Bassa i Boll, consellera de Treball, Afers Socials i Famílies.)

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Sí. La polèmica que hi va haver amb els directors del SOC ens la vam trobar, pràcticament, perquè vostè sap que era a principi de legislatura. Vàrem fer un treball amb ells, de trobar-nos. Hem fet una singularitat en algunes oficines –per exemple, oficines de muntanya, que ells demanen una manera diferent de treballar–, sempre amb visió..., no a condicions laborals, sinó amb visió a metodologia i a com treballar amb les persones al centre.

En aquests moments disposem d'una plantilla de 1.538 efectius, i jo crec que tan important és el director d'una oficina com la persona que està atenent directament la persona o com aquella que està en els serveis centrals. Per tant, amb aquesta visió de conjunt al SOC és amb la que anem treballant.

El president

Molt bé.

Anem a la primera agrupació, que inclou les preguntes 5.13, 5.14, 5.15 i 5.16 (*veus de fons*)..., sí, la 5.16 està retirada; per tant, 5.13, 5.14 i 5.15, corresponent al finançament de polítiques d'ocupació i Fons Social Europeu. (*Veus de fons.*) Queda retirat tot el bloc? (*Veus de fons.*) Ah, d'acord.

Pregunta al Govern sobre els convenis i els contractes programa del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya amb ajuntaments i altres operadors del sistema d'ocupació

311-00240/11

Molt bé, doncs, pregunta 5.17, sobre els convenis i els contractes programa del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya amb ajuntaments i altres operadors del sistema d'ocupació. Té la paraula el senyor Pol Gibert.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, president. A la compareixença anterior teníem constància –i ho sabíem d'aquest Parlament, també– que hi ha hagut una col·laboració amb grans ajuntaments en temes de garantia juvenil, per exemple.

I també volíem preguntar-li a la consellera com estan funcionant els programes de col·laboració amb ajuntaments, si tenen un rèdit superior a altres programes, i saber si aquesta col·laboració amb diferents agents del sistema d'ocupació està funcionant adequadament, i si ens pot avançar com anirà de cara a aquest any.

El president

Té la paraula la consellera.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

M'he perdut. (*La consellera riu.*) Un moment... (*Veus de fons.*) Bé. Li contestaré..., no l'hi donaré tan detallat, perquè després buscaré directament les preguntes, que les portava. Dir-li que, als programes de cooperació, per nosaltres és important la concertació, i per això des del SOC hem treballat directament en aquests programes, i els contractes programa es van tirant endavant.

Primer, hem volgut treballar en el tema de la concertació territorial. Per tant, hem anat a tots els territoris a explicar que el sistema públic d'ocupació de Catalunya no és el servei, ja, sinó que és tot un sistema –i, per tant, ells en són tant cooperadors com col·laboradors–, i que, per tant, les estratègies s'havien de fer territorials. A partir del que n'hem anat traient aquest any 2016, ja tenim emmarcades totes les estratègies territorials, i, per tant, ara podrem definir els contractes programa.

Aquesta planificació que traurem ara, aquest any, per al 2017, no serà encara directament amb contracte programa, perquè hi ha un problema de concertació, que des d'Intervenció no ens deixen acabar de fer la concertació fins que no s'hagi provat a nivell estatal, i, per tant, aquí tornem a tenir un altre conflicte amb l'Estat, tant en l'àmbit social com en l'àmbit d'ocupació i de treball. Però sí que els contractes programa..., amb visió d'un tema de fer-ne un seguiment més enllà de les subvencions anuals. Per tant, hi estem treballant.

El president

Té la paraula el senyor Pol Gibert.

Pol Gibert Horcas

Amb relació, també, a la col·laboració amb ajuntaments, també ens ha arribat i és pública la queixa dels ajuntaments quant a que els arriben molt tard, les convocatòries, i que tenen molts pocs passos per intentar aplicar-les. Sé que la conselleria està treballant en un pla de xoc per intentar solucionar-ho. També ens agradaria saber com està, això.

(El president dona la paraula a Dolors Bassa i Boll, consellera de Treball, Afers Socials i Famílies.)

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Sí. Sí, estem treballant en aquest tema. De fet, la programació sortirà ja aquest mes, que no havia passat cada any. Hem intentat treballar-ho per avançar i que no ens passi com l'any passat, que n'hi va haver algunes que varen sortir a final d'any, i llavors ha sigut un problema, com deies, per als ens locals, però també per a entitats i per a altres. Per tant, avancem la programació, en tenim ja pràcticament totes les estratègies preparades, i l'anunciem a final d'aquest mes. I veurà que, a més a més, s'ha concertat amb el Consell de Direcció del SOC.

Per tant, sí, hi hem estat treballant, en aquest tema, que era una de les dificultats que hi havia, des del SOC mateix.

El president

Pregunta 5.18, sobre els recursos humans del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya.

Pregunta al Govern sobre els recursos humans del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (retirada)

311-00241/11

Té la paraula el senyor Pol Gibert. *(Veus de fons.)*

Passem a la següent..., la 5.19 també estava anul·lada.

Preguntes al Govern acumulades relatives als centres especials de treball

311-00243/11 a 311-00247/11

Per tant, passem a l'agrupació de centres especials de treball. Per tant, té la paraula el senyor Pol Gibert, per a aquestes preguntes.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, president. Tot i que les preguntes es van fer fa mesos, fa molts mesos, i que hem de mirar també a la comissió com es gestiona, aquest tipus de preguntes orals, perquè, si no, són totalment infructuoses, perquè estem preguntant coses que fa deu mesos que van passar, com el cas de Delphi i algun cas en el que hem hagut de retirar la pregunta –per tant, haurem de repensar-ho tots plegats, com ho fem–, aprofito la pregunta sobre els centres especials de treball per dir-li com està el canvi de model que estan intentant treballar, com va la relació amb les diferents entitats, perquè també ens ha arribat, diguem-ne, el neguit de diferents entitats que han treballat en aquest tema, i voldríem saber com està la situació actual.

(El president dona la paraula a Dolors Bassa i Boll, consellera de Treball, Afers Socials i Famílies.)

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Assumeixo la responsabilitat del que diu, perquè és veritat que, quan vaig veure les preguntes –fins i tot ho he comentat al meu equip–, n'hi havia alguna que ja estava, doncs, desfasada en el temps. Per tant, podem mirar com ho fem, perquè la nostra intenció, com he dit abans, és ser el màxim de transparents i explicar-ho tot bé.

La voluntat del departament, i, en aquest cas, doncs, des d'economia social i treball, és canviar el model. Ens semblava que tenir junts els centres de treball amb disminuïts

físics i disminuïts psíquics, però també amb la inserció laboral directa en les empreses..., havíem de fer-hi un tomb, feia molt que no s'havia fet. Vam intentar consensuar-ho: tot el 2016 vàrem tenir taules de treball amb tots els representants dels centres de treball, i ens semblava que havíem arribat a un cert consens.

Per tant, havíem avançat, estàvem a punt de treure dues convocatòries, que s'han treballat i que sortien aquest mes. La veritat és que, un cop han arribat, abans de sortir la convocatòria en els diferents centres de treball, sembla ser que la representativitat que tenien en les taules..., no tots hi estan conformes. Per tant, ho hem parat. Hem parlat amb ells, estem anant a territori a explicar quina era la visió que teníem, de model, i estem parlant amb ells directament. Per tant, està aturat, el nou model.

Aquest mes jo crec que aconseguirem arribar a aquest consens, tot i que haig de dir que hi ha una gran dificultat en la representativitat del que és la patronal dels centres de treball amb els centres de treball directament –per tant, aquí tenim una dificultat– i en com veuen el model els centres de treball amb persones amb discapacitat física i com el veuen els centres de treball amb discapacitat psíquica. Per tant, hem de trobar aquesta singularitat dels dos, i ja n'hem parlat directament, i, ja dic, des de territori mateix, que és on més hi havia hagut les dificultats, perquè a Barcelona ciutat i a la província de Barcelona ho entenen d'una manera i a la resta d'una altra..., i, per tant, no sortirà el model que es creï, ja consensuat, fins que no arribem al consens amb tots.

El president

Té la paraula el senyor Pol Gibert.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, consellera. Bàsicament perquè aquests dies, com a vostè molt bé li consta, arriba a aquest Parlament i a diferents entitats, també, aquest neguit de que hi hagi gent que es pugui quedar fora de la subvenció, dels acords, i, per tant, això és un tema sensible. Hi ha gent també que, quan veia que la convocatòria estava a punt de sortir i no recollia o no cobria les necessitats del seu centre especial de treball..., això va ser un tema que també ens preocupava.

Seguirem aquest tema amb atenció. I si ens diu que d'aquí a un mes, potser, hi ha un acord, doncs, anirem seguint com està tot plegat. I esperem també que quan hi hagi l'acord tots ho puguem saber de primera mà.

(El president dona la paraula a Dolors Bassa i Boll, consellera de Treball, Afers Socials i Famílies.)

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Sí. De fet, aquest és un dels temes que li va bé que s'hagi retardat, perquè si m'ho hagués preguntat fa tres mesos li hauria dit: «Ja tenim la convocatòria a punt», però veient com estan els temes, doncs, ho hem decidit parar.

Al que sí que ens hem compromès és a no augmentar el pressupost del suport salarial. Vostè sap que posar diners amb fons propis..., som l'única comunitat de tot l'Estat que n'hi posem, i, per tant, això els CET també ho agraeixen i n'estan contents. I l'altra és que també ens hem compromès a assumir el cost del que representa la pujada del salari mínim, que en aquests moments el Govern del PP no ho vol assumir, i jo crec que això no pot anar en el cost dels CET.

Però, per altra banda, també, quan parlem del model propi, hem de pensar que hi ha gent en els centres de treball que no són inseribles de la mateixa manera que altres, i aquí deia aquesta dificultat amb persones amb discapacitat psíquica i discapacitat física, que no és el mateix, i, per tant, n'hem de saber trobar la singularitat. Ho seguirem treballant.

El president

Mot bé. Moltes gràcies.

Pregunta al Govern sobre el calendari previst pel Servei Públic d'Ocupació de Catalunya per a acabar de pagar la subvenció atorgada per a accions d'intermediació laboral

311-00422/11

Anem per la pregunta 5.25, sobre el calendari previst pel Servei Públic d'Ocupació de Catalunya per a acabar de pagar la subvenció atorgada per a accions d'intermediació laboral. Té la paraula la senyora Lorena Roldán, pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Lorena Roldán Suárez

Sí, moltes gràcies. Seré molt breu, i així compenso la pregunta anterior. Bé, únicament ens agradaria saber, doncs, aquest calendari de pagament, per tal d'evitar situacions d'endarreriment en el cobrament, com havia passat en convocatòries anteriors. Si no ho tenim mal entès, ara, el passat mes d'abril, haurien començat els treballs de verificació de la fase d'execució.

I, per tant, únicament ens agradaria saber en quin punt del procediment ens trobem ara mateix, i quins seran els passos següents.

Gràcies.

El president

Té la paraula la consellera.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Sí. Jo volia remarcar que aquesta ja és una pregunta que els vaig contestar per escrit, al mateix Grup de Ciutadans. Ja els vaig explicar que vam decidir atorgar un import de 8 milions d'euros a les diferents agències de col·locació, i d'aquests se n'han liquidat en aquests moments 3.600.000.

En el moment de l'atorgament és una bestreta, que és la part que hem liquidat, i, llavors, ara estem en la previsió, tal com havíem dit, del calendari. En lloc d'abril, és el maig. Per tant, a primers de maig s'han enviat les justificacions, i se'n podrà fer el pagament jo crec que a finals d'aquest mes de maig, d'aquelles que siguin justificables.

El president

Sí. *(Veus de fons.)* Vol...?

Lorena Roldán Suárez

Sí. Molt breu. És veritat que ens l'havia contestat per escrit, però encara no havíem entrat en aquest segon trimestre, i era únicament, doncs, per verificar-ne la data de cobrament.

Moltes gràcies.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Gràcies a vostè.

El president

Molt bé.

Preguntes al Govern acumulades relatives al SOC

311-00645/11 a 311-00650/11

Anem a fer la quarta i última agrupació de preguntes, relatives al SOC, al Servei d'Ocupació de Catalunya, i té la paraula també la senyora Lorena Roldán, pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Endavant. Té un temps aproximadament de set minuts i mig, més o menys.

Lorena Roldán Suárez

Ah, és que ahir en vam parlar i vam dir quinze, no?, set minuts i mig i set minuts i mig. *(Veus de fons.)* D'acord. *(L'oradora riu.)* Així ho corroboro, perquè, si no, vaig tallant una miqueta. Moltes gràcies.

Bé, consellera, les preguntes que li fem a continuació van sorgir arran d'un informe de la Sindicatura de Comptes –el porto aquí–, el 4/2015, que responia a la Re-

solució del Parlament número 637 de la novena legislatura, mitjançant el qual, doncs, es va encarregar a la Sindicatura de Comptes l'elaboració d'un informe de fiscalització de les subvencions atorgades pel Servei d'Ocupació de Catalunya durant els exercicis 2009 i 2010. Som conscients que vostè en aquell moment no era la consellera, però, bé, en tot cas, li farem ara les preguntes.

Bé, el problema amb aquests informes que emet la sindicatura és que sovint no es torna a fiscalitzar el mateix ens o departament o servei, amb la qual cosa, doncs, ens quedem sense saber què passa amb les observacions que realitza la sindicatura, i, sobretot, ja no només les observacions, sinó també les recomanacions expresses que la sindicatura fa en aquests informes. I és per aquest motiu que avui li volem fer aquestes preguntes relacionades precisament amb les recomanacions derivades de la fiscalització de l'atorgament de subvencions per part del SOC, atès que és un tema que ens preocupa, és un tema que ens sembla rellevant, sobretot si tenim en compte el volum de l'import de les subvencions atorgades en aquells exercicis, que ascendia a més 861 milions d'euros.

Bé, la sindicatura, com vostè ja sap, el que fa és agafar un mostreig representatiu d'expedients i analitzar el seu contingut. Bé, li puc assegurar que les conclusions de la sindicatura no són com per estar-ne orgullosos. Li posaré uns exemples de les deficiències que la sindicatura troba en els expedients fiscalitzats. Trobem que els ajuts atorgats superen els imports màxims fixats a les bases sense que hi hagi cap acord o resolució que ho justifiqui. Trobem també que les bases demanen uns determinats requisits per poder accedir a subvenció, però resulta que als expedients després no hi consta que es comprovi realment el compliment d'aquests requisits. Potser ningú ho comprovava, o, si ho feien, no en quedava constància, que, en aquest cas, doncs, és el mateix.

Quan els documents hi consten, tampoc ho fan en les millors de les condicions, és a dir, alguns d'aquests ni estan datats ni porten segell de registre d'entrada, amb la qual cosa és impossible determinar si es presenten en termini o no. Però, clar, el millor de tot és que quan sí que estan datats, resulta que la sindicatura comprova que aquesta documentació es va agafar fora de termini.

Seguint també amb els incompliments de terminis, també trobem que les resolucions dels atorgaments es dicten fora de termini. Es dicten i es notifiquen fora de termini, malgrat que les bases estableixen que, un cop esgotat el termini establert en les sol·licituds, aquestes sol·licituds s'entendrien desestimades. Bé, doncs, en comptes de fer això, el que es feia era dictar resolució i notificar. Com veu vostè, és un procediment que molta seguretat jurídica no donava.

Però no és només aquest principi, el que es vulnera, el de seguretat jurídica, sinó que també es vulneren altres principis, com el de transparència i el d'igualtat, perquè és que ni tan sols es portava un control sobre l'ordre d'arribada de les sol·licituds, quan aquest ordre era clau per a la concessió o no d'aquestes subvencions. I aquests principis es vulneren també en reiterades ocasions. Per exemple, hi havien manuals amb instruccions que desenvolupaven les bases que no estaven a l'abast de tothom, criteris de valoració de les subvencions que tampoc constaven a les bases, o criteris que, tot i constar a les bases, després no sabem en quina forma es van valorar o com es van tenir en compte.

No consta tampoc als expedients que els treballadors contractats pels beneficiaris fossin demandants d'ocupació no ocupats o que haguessin exhaurit el subsidi d'atur, no? Diu el SOC que això és perquè ho fan els serveis territorials, però és que tampoc hi ha evidències de que això s'hagués fet pels serveis territorials, perquè no hi ha comunicació entre serveis centrals i serveis territorials.

Més coses. També trobem, per exemple, una mateixa persona realitzant diversos cursos en el mateix moment.

Bé, no continuo, perquè ens podríem passar aquí tot el matí. Jo crec que, quan un va a la Comissió de Sindicatura de Comptes –estic segura que la resta de companys que comparteixen comissió amb mi hi deuen estar d'acord–, costa molt no perdre la fe, perquè és que no trobem ni un sol informe on la sindicatura ens digui: «Miri, això està perfecte, no hi ha cap error, s'ha seguit la normativa vigent», ni un. I els problemes, doncs, sempre venen pels mateixos llocs: normalment són problemes amb la contractació pública i problemes també amb el retiment de comptes.

Aquí, en aquest informe del que avui parlem, doncs, això no es va fiscalitzar, només es va fiscalitzar el tema de les subvencions. I sort que no es va fer, perquè veient el nyap que s'ha fet –perdoni que l'hi digui així– no em vull imaginar com es feia la resta.

Bé, vostè creu que ens podem permetre aquest caos en el procediment per a la concessió de subvencions? Som conscients que segurament els treballadors estan desbordats, però no ens ho podem permetre. O sigui, amb la que està caient, amb la taxa d'atur que tenim, de les més altes d'Europa, ens ho podem permetre? Nosaltres creiem que no. Després ens estranyem de que la gent no faci servir el SOC per trobar feina. Després demanen vostès més competències en matèria laboral; per què?, per fer això? O sigui, és que, per no fer, ja l'hi he dit que no es posava ni un segell d'entrada amb la data i l'hora, que és que això ja és de primer d'administratiu. I li recordo que en el període fiscalitzat, com ja he dit abans, es van atorgar subvencions per import de més de 861 milions d'euros. És que són molts diners, consellera.

Per tant, a la vista de tot això, volem saber què ha fet el seu departament al respecte, perquè aquest informe és del 2015, i, per tant, doncs, estem al 2017, i entenem que hi ha hagut temps suficient per pal·liar totes aquestes deficiències i enfortir el procediment –abans hem sentit la senyora Garau, que ens ha explicat que ja s'havien fet canvis en el SOC.

Aleshores, ens agradaria saber quines mesures concretes s'han adoptat per evitar la inseguretat jurídica. Hem vist que la normativa de les subvencions és massa complexa i àmplia, que les bases no contenen tota la informació necessària, i que a vegades, doncs, aquesta informació es trobava en altres documents. Ens agradaria saber si s'ha millorat, aquest sistema.

Respecte al sistema d'informació entre els serveis centrals i els serveis territorials, que també hem vist que hi havien deficiències..., bé, això s'ha canviat, s'ha instal·lat algun tipus de sistema de comunicació diferent. Ens podria detallar com es fan, aquestes comunicacions, i si en queda constància, d'aquestes comunicacions?

Una de les altres recomanacions que feia la sindicatura feia referència a les funcions de les persones que intervenen a la gestió de les subvencions, perquè sovint aquestes funcions no estaven clares. Aleshores, clar, això contribueix, òbviament, a aquest caos que hem vist i a la manca de control dels expedients que detecta la sindicatura. Què s'ha fet al respecte, consellera: si s'ha reorganitzat la relació de llocs de treball; si, per exemple, s'han creat fitxes amb les descripcions concretes dels llocs de treball, o si s'ha optat per un altre sistema. Ens agradaria que ens ho expliqués.

Imaginem també que, derivat d'aquesta manca d'organització de la que parlàvem, es produeix un altre dels problemes que detecta també l'informe, i es tracta de deficiències a l'hora d'arxivar la documentació de cada expedient. Jo crec que l'arxiu a l'Administració és bàsic, contribueix a la seguretat jurídica i sobretot a la transparència, i esvaeix els dubtes, doncs, en cas de que hi hagi una reclamació o de que es presenti algun tipus de recurs. I, per tant, és fonamental poder anar a l'arxiu i consultar els documents que conformen un expedient administratiu per tal de poder comprovar que tot es fa d'acord amb la legislació.

Bé, en cap dels expedients analitzats per la sindicatura –en cap– la documentació als expedients estava completa. Quines mesures concretes s'han pres al respecte aquests anys? S'han realitzat auditories externes, per exemple, des de la realització d'aquest informe per comprovar, doncs, que el procediment es porta a terme de manera correcta?

I ja no només amb relació a l'arxiu, sinó també a l'hora de comprovar la veracitat de les dades consignades pels sol·licitants. Hem vist que en la majoria dels expedients no hi havia constància de que algú hagués comprovat, doncs, que aquestes dades fossin correctes. Com s'ha millorat, això? Quin mecanisme o quins mecanismes s'han establert per comprovar la veracitat d'aquestes dades i comprovar que realment s'ajusten a les bases i a la normativa aplicable?

I, ja per finalitzar, doncs, voldríem saber també com es comprova que realment aquelles actuacions per a les quals es va atorgar la subvenció han tingut lloc, perquè la sindicatura ens diu que aquest extrem tampoc consta aquí, als expedients, i fins i tot que un determinat curs, per exemple, ni tan sols sabem si s'havia fet, si no s'havia fet, ni qui l'havia fet.

El president

Hauria d'anar acabant, eh?

Lorena Roldán Suárez

Ja estem. Gràcies.

El president

Té la paraula la consellera. Endavant.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Només una pregunta, si us plau. La sindicatura..., és del 2015; per tant, l'informe, de quins anys és, si us plau?

Lorena Roldán Suárez

Del 2009 i del 2010.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

D'acord. Ho volia aclarir perquè tothom ho tingués clar, perquè el de la sindicatura és del 2015. Per tant, vostè em demana..., del 2009-2010, i jo crec que n'és conscient, eh? Per tant, jo l'hi podré explicar d'ara, del que s'ha fet, però 2009 i 2010, ni jo ni..., bé..., sí que estava, precisament, en el Consell de Direcció del SOC, com a participant, com a agent, llavors, en aquells moments; per tant, conec aquesta...

Bé. Jo li puc explicar que a partir del 2011 el que es fa és un pla d'acció per a la millora del sistema de gestió i control, i que nosaltres també hem detectat mancances en aquest pla d'acció, eh? El contingut del pla d'acció va ser aprovat per l'Autoritat d'Auditoria del Fons Social Europeu. La seva implantació es va fer durant el 2012 i el 2013; per tant, ja es va corregir gran part del que vostè denunciava. Els seus resultats han estat revisats per la Intervenció General de la Generalitat mitjançant un informe d'una auditoria de comprovació del funcionament del sistema de gestió i control del SOC, amb relació a tots els programes, però en especial al Programa operatiu del Fons Social Europeu, que és el que la sindicatura deia, sobretot, i, per tant, dels diners de què vostè està parlant.

El que li puc dir és que en aquests moments el risc de possibles incidències en els nous sistemes del SOC es considera molt baix, baix i molt baix; per tant, no podem dir que és zero, però sí que, per exemple, en aquests moments el grau d'error en els expedients del Fons Social Europeu és zero. En aquests moments, eh?, per tant, el que hem fet durant la nostra època.

La reestructuració del SOC ja va començar amb el decret del 2013, que va garantir la separació de funcions –perquè no tornés a passar això– entre els òrgans planificadors de l'actuació i els òrgans verificadors, i també els òrgans responsables del control de la qualitat i la certificació de la despesa. Aquestes separacions de funcions les hem mantingut, i, per tant, vostè pot veure que en el decret que vàrem fer, de reestructuració del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, a l'agost del 2016, hem mantingut que hi hagi aquestes separacions, i que, per tant, no pugui tornar a passar el que deia la sindicatura, doncs, l'any 2015, del que havia passat el 2009 i el 2010, en altres governs.

El que sí que li puc dir és que ara, en aquests moments, el SOC està en procés d'adaptació a l'administració electrònica, que jo crec que serà un pas important. El sistema organitzatiu i l'arxiu documental s'adaptaran als criteris generals de tot el departament de la Generalitat –i, per tant, del sector públic–, i la millora d'aquesta gestió documental ja es fa en els expedients de les subvencions del 2014, que ho vam posar en una instrucció que està com..., de codificació i traspàs i custòdia dels expedients corresponents als del 2012 en endavant, que són els que nosaltres hem d'anar verificant. Per tant, un procediment de traspàs i custòdia, un procediment de gestió dels expedients, i un de lliurament de la documentació sol·licitada per a la realització de controls. Per tant, aquesta part que vostè em deia si ja ha canviat..., sí.

La valoració de les mesures concretes adoptades per a la comunicació interna entre els serveis centrals i les delegacions territorials, quant a la subvenció que gestionem del SOC, és positiva. Al SOC ara mateix disposem d'un mecanisme de comunicació interna entre les diferents unitats administratives que abans tampoc existia, que és la intranet, i es configura com una eina, per tant, important per a les reunions de treball, per a

les sessions formatives i informatives, i ens permet, doncs, la comunicació d'això que vostè deia: serveis centrals i delegacions territorials.

Tot el SOC està en un procés de transformació dels seus processos, no solament els que ja s'havien fet a partir d'aquest informe del 2009 i el 2010 –ho torno a repetir, una època en què nosaltres no hi érem–, sinó dels últims anys, i, per tant, de les passades legislatures.

L'objectiu nostre és disposar d'un expedient electrònic únic ocupacional on el centre d'atenció –com explicava abans amb la Garantia Juvenil, doncs, poder-ho implementar per a tot– siguin les persones, que requereix, per tant, que els diferents professionals del SOC puguin obtenir tota la informació que necessitin per poder donar aquests millors serveis als ciutadans i ciutadanes.

Quant als mecanismes de verificació, que també comentàvem, tant la verificació més de llibre com la verificació sobre el terreny de les subvencions es fan, i es va directe..., s'estenen a totes les fases dels procediments. Per tant, es fan *in situ* a les subvencions de les entitats en què n'hi ha, i es fan també comprovacions tant directament en els centres com internament, a dintre del SOC.

Així mateix, també tenim una plataforma d'integració i col·laboració administrativa, el que anomenem PICA, que es consulta telemàticament. I allà es pot trobar tota la informació relativa als beneficiaris de les subvencions, que han d'estar –per tant, és obligatori– al corrent de les obligacions tributàries i amb la seguretat social, però, a més a més, també la verificació de la identificació dels estatuts i les dades d'associacions i fundacions amb registre d'entitats i dades empresarials, quan es tracta de registres mercantils.

Tot i això, s'estan desenvolupant nous manuals, noves instruccions i guies de verificació, perquè jo crec que ha de ser contínua... I, per tant, el procediment de control ens obliga per normativa, però també per incidència pròpia. I hi ha de ser en totes les fases: a la concessió, a l'execució i al pagament. I això sí que l'hi puc dir: aquí, mà de ferro, nosaltres serem implacables en aquests temes, perquè res hi haurà en aquesta legislatura en què no hi hagi hagut un control exhaustiu, tant financer com del que dèiem, de concessió i execució.

El president

Molt bé. Doncs, si no hi ha cap més tema... (*Veus de fons.*) Sí? (*Lorena Roldán Suárez demana per parlar.*) Tindríem el temps esgotat, eh? Fem una intervenció breu. Endavant –endavant.

Lorena Roldán Suárez

No, no, no passa res. Jo crec que no ens hem entès, en allò dels temps. (*Veus de fons.*) Bé, és que en el correu d'ahir, que l'he comprovat ara, perquè vaig preguntar aquest extrem precisament del temps, vaig entendre que eren, per a aquest bloc, quinze minuts, que eren set i mig i set mig. I vaig preguntar si hi havia opció de rèplica i se'm va contestar que sí.

El president

Sí, però dins del mateix bloc de set i mig, igual que al Ple.

Lorena Roldán Suárez

D'acord. Doncs...

El president

Si vol fer una intervenció ràpida...

Lorena Roldán Suárez

No, no –no, no.

El president

No? (*Veus de fons.*) Molt bé.

Doncs, moltes gràcies a tots.

I donem per finalitzada la comissió. Bon dia.

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia i vuit minuts.